

MS BW
IVANOW
0036

001603217

36

Majma' u'l-gawā'id
(Epistolography)

Stamps of the
United States

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

Post Office
New York

36

مجموع القواعد

مجموع القواعد

Sauq

٩٧.١١.٩٧

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script]

بسم الله الرحمن الرحيم

ای آنکه بحد توحید یاری دیر داشته ان کند بکافان خیره

در حوصله سخن سرون است

چون بخت رسول گرام غار کردید خرد و محرم ساز

در فهم دو کاه می دراید و صفی زبان چکویه اید

باجار شرح ان فرد ماند و سوار قلم مبدعا راند

از استیلا و طفلان خورد سال که خاطر انبیا است در آن القاب

در استفهام ذات الفاظ راجع بود در قی حید در نیاب

بکسب لیاقت التمزید و لها واجب و نالیزید و است

بعبارت عاری در و در فهم مردم کرده به مجمع القوام عدد

موسوم ساخته به چهار فصل ترتیب داده اگر مبدیان المراسمی
بسته بزمیان دارند و را اندک فرصت به اسما و مصداق
از قواعد این عبارت و اسن عبارات و رسیدة ترجم خطوط

و عراض و مراسم و احکام سعور ساسید باید که اول مبدی
خبر را که بنای عمارت عبارت از است فردنگار و در مدارج^{الفاظ}
صورت کیر را که سرماره و اش و نیش ملخوط دارد و تو صحر فنیق
رفیق با و **فصل اول** در مکاتبات که بخوروان و بزرگان و خواص

عالیقدر و ارکان هم عهد و امرایان عالی مرتبت و راجه های
بلندمرت و اسان صداقت کینش و کدویان حقوق اند
مرقوم گردیده تحریر یافت بر خور در اقبال نشان و القدر

عنوان زبان بواره بطل عاطفت ایزد سبحان باشند
اینجا بر خور دار کا مکار نور الالبصار و در حفظ ایند و فرید

بغا فیت باشند مکتوب نیت اسلوب بزرگ
و اصول از فردخت که کاتب مرقوم مسر و کاتب مرقوم
انجامید بتهج و نسخ ساخت هم برین این تا حصول

ملاقات نویسان حالات باید بود که تسکین خاطر است
ایام بکام باد **توفیق فرزند** بر خود دار اقبال نشان **عزیز** القدر
عزیز از جان همواره لطف عاقل است ایند **سبحان** استند
از مبادی ایام بفارفت حد قطوع خط و در باب تقدیر
خیرتها تبلیغ یافته کجواب یکی هم سردر زناخته باعث
عجب است اگر راه طعوت تحریر مکاتبات را
تمسایل اخراجات موطل داشته باشند از دانای
الشان خلیع العید چرا که نوید صحت شما بر صدای فوق
دارد باید که علی الرغم که به ارقام رقایم تغافل و
تسابل نمایند که خنودی خاطر از انست جمعت **ادرن**
باد **همسیره** را در بر خور دار سعادتمند نور دیدگان میوند
همواره به نخل کامرانی بوستان زندگانی منع لوده سیر بکام
باشند بعد دعوات تربیات مکشوف خاطر عزیز گردانند
می آید که در کاه اند **سبحان** که احوال منجیر است **مکاتبات**
بهجت اعالیست **مسلم** خیر سفرتهای العزیز القلوب تو اتر

در این

در احسن از منبر رسیدند از محاسبه اش نور دیده و همه کس
 نرا با لایقیت از ابا که دل با سماع مزوده صحت و عافیت التوریه
 از جان صحیح نواسان و ایمان ان می باشد لازم که تا الفراض
 ایام ناکام مباحث ترقیم حالات سر اسر مباحث مسرور
 و مینج می خسته باشد ابواب دولت کشاده و اسباب
 جمعت اما که باد به برادر حور و برادر کر امی قدر وافر نمیزانجا
 عزیز بمفاسد و لیدیر و مطالب مالی الهیگر فایاب استند
 ترقیات درجات که نمای اولیت از درگاه خداوند
 مسالت نموده مکشوف رای سعادت پیرای میسازد
 الحمد للرب العالمین که سماع افروزی احبار خیرت الزمان
 برادر کا مکار در عین انظار اطمینان خاطر بقیار کشت دول
 الفت منزل را عالم عالم خوری تا زده و جهان جهان خوشنود
 بی اندازه پدیدار آمد از ابا که بر سیل مریطات مکتوبات
 خرد و در بین لصف اللغات است باید که به بحر معاوله
 مسرت افزا نمودد سرور افزای باشد حوت ظاهر

با این روز افزون باد به برادر شموار **برادر اقبال نشان نظر**
عاطفت بردان و ایمان در امان باشند **برادر اقبال**
حدود از فضل رب المعبود محمد است **و خیرت الویر العوب**

نیکی و مظلومیت ملاطفت است **آموود در زبان اسعد و**
اوان مستعید به تو در یافت اختر میرزا **و مانی از س**
الوار کامرانی بر یافت از آنجا که دیده متظر **معانه بطور**
مکاتبه موفور **آورد بر نور و دل** **مجموعه استماع نوید عا**

ان سر که سعادت مسور است باید که معاند **لعون**
به سطلیر نامه **بیت شام** **محبیت** **سرام** **را از نکست**
خورند **می ختن** **ختن** **موطر** **سازند** **تفضلات** **انزود و**

شاملی خیر حال ان خجسته **تحصال** **با و به برادر خوارده**

نوباد و کلشن **و انش** **و لو نهال** **چین** **مس** **برادر** **عور** **کرامی**
حوصله **نموارده** **انمار** **مقاصد** **و نحواد** **سرا** **کام** **باشند** **سک** **کده**

کطرفین **خیر** **تها** **خا** **صا** **ح** **ک** **ست** **سرت** **نامه** **طرب** **انفراد** **در**

حسن **داوان** **حسن** **سرد** **انفرای** **خاطر** **منتظ**

کردید حقایق مرقومه مفهوم گشت باید که با انهای اولیات
فرقی است نمبرین محط به تحریر احوال خیر مال سرور الوقت
بنموده شد که طمانیت دل از است بهت و نشانی

روز افزون باد بدست خورد و محب می سلامت

سماح افزوی منزوه تندرستی العزیز و لها حوری تازه حاصل
کردید و سرور بی اندازه پدید آمدنای دلوار اخلاق خار اسان

و اساس و مانو همگی حکام یافت با حصول ملاقات

سراسر بیانات تیزبیلی مکاتبات و ترقیم حالات

استقال دستا و کام میب منجمت ندر زیاده جمعیت

باد بدست برابر کل کلداریت و انجا و بلبل شاخ از بود

و داد بر شحات مکرمت سبحان الله عوالت مستقیم در جدولان

بوده در اعوس سوای خود می ناده تره ارا و کلد سنامه

که اناده رنگ دلوی الملق بود و در حکام نشاط در و در

شام بود اسام روح ظاهر استوار و گرفت و ایلح و یح

دل نیکهت بی اندازه پدید رفت کلشن نکاتکست سیریز

که آید و چنین اخلاص کفنی رسد از آنجا که نام قلند
 بجای روح بر دستاوانست لازم که رقع خردی بر آن
 به اساری حوسار محبت نامه ریاض طابیت دریا حین است
 قل کل کفانید و بشند حدایق مراد مازہ بهار باد **تکطال**
 ملازمه بران مواد مخلصان سلامت استاق الملاقات
 بعد استیاق بالایطاق مواصلت کثیر المصرت که جرار ان
 نفسی بر روح ضمیر رسم نسبت نکشوف خاطر بلطف و خال
 بیکر داند احوال این مقام عقیدت الیام بهر نوع
 منو جب سکر است و صحت و است سر سر صفا
 از جناب سحاب الدعوات مسالت وارد و حیقه
 که در زبان است و اول آن است سفید صدور شده بود در عن
 انتظار بصارت چشم و نفارت جسم افرو در امید که همرس
 شوال به اصدار ملاطفه معاطفه که بشوق دیدن دیده و
 گزیده به شاه راه انزل چون کوسر از در و بار بر الی
 مخز و تبار میفرموده است و دولت روز افرو در بار

بهر برادر طاهر مشفق قدر دان منظر لطف و احسان امید آه
بگلیسای سلامت: بعد برابر رسم نیاز مرفوعه رای التور
و عکس و ف خاطر خرد در در کردانیده می آید: عنایت نامه
نملطف شمانه در ساعت سعید بر نور در در نمود موعظ ساز
مقام شتهام کردید عجب آید منضمون کرامت مشحون
مکلمت نوید بهجت جاوید صحت و است سایی بدمانه دل آید
بیت از دست زبانی که بر آید کنز عهد سکرش بد آید
ناچار اگر مرم مطالب فکر آید بکدام شغل استخوان نماید
ارایجا که اسفان ان یکانه افاق فوق الحد است رجا که
بهمین روش به ارسال شفقت تا بجات فیض نمود
سکین بخش این سکین باشند مقصود ظاهر و باطن
حصول خاطر لطف موطن با دو برادر **طاهر** صاحب
مشفق در مفرای برادران سلمه الدلغالی پیوسته
بر بند دولت بختن مستقر بوده کامروالی نیاز مندانی
باشند لوازم عجز از آن که استعرضه فدویان عقید

آنکه است بغدادی ادب ما در حق معروض زای منور

میگرداند احوال این نیاز استمال از توجه این دو بحال
لازم است و تندرستی و استسماه و سلامت

از درگاه کجاست الدعوات شب در در مسالت وارد

سفت نامه سانی که از راه قدر وانی مصور شد بود

شرف و روان اعرار مازده و انجالی انداره کردید احوال

موانع سواد و سطور عنایت نامه عظامی طوطیای بصارت

شمان منظر است ترفی و بطریق استحال به ارسال

بیل و سایل یا و سیر مود و استند الهی با طلوع سیر عظم

عظمه بخش عالم ساه بلند پایه قدر و ان مقدر و ان

بنا در کتب نیاز بندان محدود و وارو صاحب

قبله حدالکان فیض کس فیض سان ملادی ملد و الایامی

مذوقی ولی لعی صاحب سلمه الیعالی ادب

سلامت فریوان و کبیر زینت ملی بلایان که لازم عهد

و نیاز مند است بتقدیم رسا بند ز معروض میدارد و صلوات

تعالی

حقایق انجا بنیاید حق خل و اعلیٰ مستوحش شد اسب
 و صحت کرامت کرامی صفات از درگاه کرم کاوس از مدام
 ستم آیم استعدای نماید کرامت نامه قبض نمود در زبان
 محمود و ادان سعید و سرف در دو فرمود کصول این دو
 کرامت اعزاز ماز یافت از آنجا که اشفاق بالاطاق ان صلی
 گوین جان پرور قد و است امید که ناسر و اندوز محفل
 فیض مساکل به اصدار صحیف شریف و ایراد سیل
 جلایل یاد اوری علامان عقیدت من ان من فرموده است
 ناز طلوع کوه خورشید کرمی بازار جهان است مد ظله العالی
 خداوند نعمت قبله بیکان سلامت
 سجدهات بندگی بکین دل کرار شن داد و بدین نوا از
 تسلیمات و دوا کورسات مشکوت خاطر سبقت
 و خایر و مرفوعه راخی انور هیکر و اند سکرانیز و جان کشته
 جهان افزیم که اول تو جهان است ستم نامه زمین احوال این
 کترین مسکین محمد فریم است و بد عوارست صحت و است

بحران ایامات و ترقیات و زجرات از درگاه محسنات

مواظبت و ادب و نوازشنامه قدر افزا در اوقات خسته

و ساعات فرخنده بود و فضل آموذ و معجزه مگر خوانند

برابر سبایش بنقیاس و اهب العطا یا بجا آورد و از آن کمال اهدار

مقاومه شریف و ایراد و ملاحظه لطف اسمالت بخش

دل نجیب است توقع که بالفراغ حاصل ایام ناکام خود می

دیدار حصول سعادت مواصالت پیاد ادری فدویان

لقیدت اسما سر فرار و تمار میفرموده باشد الهی

این نیکوستان نیازمندان را بر وساده دولت اید موند

ممکن و سعادت طلب و لیدیر و مقاصد مانی انقمر

که است کفاد : خالص صاحب فدوان فیاض است

نوار سینه به علی که در باب ارسال چند شبیه طلاب

قلم اذل صد در راسه و رحمتش از مفعی و مسالخی کرد اند

لیدر الحمد که نوید است و در حقیقت مزاج و مزاج به ساح

افزود کرد و عمده نوشتن عقیدت سوس عدد س

ملاحظه فرمائید

کفکی تاره کست خود دین بسبب کست مکرمان

رار و کس شکر امیر لیت و سوار بر سبل ان معصمانده

ساده العور بعد امهای ایام تا کام بسرا انجام این مهام

ساعی و سرگرم بوده و دو برابر رود و ارسال حضور خواهد

مخورد این دو سیمان انخداد تقدیر و ان مکن را صدر سن

مسد دولت و اقبال و بر ماری محامل خاه و جلال و آ

نابند و در فیرسان خاص و عام دار

خانها حبشیان مهران دوستان سلامت

انگیزه فراق که در سینه شاق شعله با بر افروخته اش سوزان

نگد در سدا ما حارا دم بمطالب مدد مدد مهادی کرده

که دیده فرقت گرفته ارساد حریان عویده بر چه که نندیده

صورت ایچی را در اسه خیال چشم الصاف باید دید

بیشتر قیاس کن که چه حالت بود درین صورت

بهر حال اگر در طمان تمنا عاود برام مهاجرت به ارسال

مراسلات بود آورد مخلصان بسد بعید ارا تا دولتی

لرد داد و قلبی بجواید بود اس اخلاص مکرور خاطر سر اسر اخصا
میر صاحب مهربان مظهر لطف و حسان سلیحان
شد اید فراق کنجا بش در سحر نیت سر و زینان راز
شامان مسلم نام مجرم است لید ابر دقت ملاقات اهل
زیانی داکدسته بر قوعه رای ررم میکرو اند نامه عمر اکین که
در بر حسن شش نامه اموان حسین دست ختن ختن موطر
ساز و باغ شامان کشت و نایره اشتیاق ملا ایطا
اندکی از کانون دل فرد شست و انار راز نهان اگا
که بول اصطار کجصول دولت مواصلت همه تن چشم
گردیده بیل و نهار بر شاه راه دیده در اسطار می باشد
اگر گشته وقت قدوم محبت کز دم کلبه احزان راز شک افزای
کلتان سازند عین لطف و کرم است مدارج دولت
و ایمان در ترقی و ترا بد باد موز اصاحه شفیق
بیل رفیق سدا سلامت و محبت مواصلت
مواصلت یا ایلی ندر و چنان بر صفی کاند و ربان ارد

من دلم دول داند و داند و داند و داند
 کرامی استمال بشکوه نامسا عد بر روز کار ناما سحر که حصوا
 بر احوال سر داد کما دامن کیر حال است و در دو نطف
 فرمود اگر چه کتب طابرا مطالع مضمون خیریت مشین
 خاطر منتظر مطمئن گشت اما در باطن به اظهار مکاری است
 اوقات کد ابر که مقام لا چاری است روزی دل در
 کرد اب حیرت فرد گشت محبت الدعوات رود و مع
 اوقات ملالی ابن ایام ناکام نماید و جمعیت دلخواه
 عطا فرماید ارا بخاک مخلص سرمار و در دست تزیینات
 درجات دست بدعایی باشد امید که بر طلق بر او صحت
 مویده صحت جاود در کار خود سعادت لعلوق الملاح بکنند
 و اگر ایما رطبی کشور و کار مظهری امید با فصل متقدم
 اوقات شریف خواهد بود و بد فضل البر در همه جا و همه
 حال نام و معنی الی کریم کاتب الی الهدر سنا
 لی یار اهدر شین بجهت دوست دارا و چرا که طبع مبارک

۱۰
با وجود بداجل قلیل بمصارفت کسیر نوعی مفود است
ملک در ریاضت لبان قطره اب یراب اس نام یکبار و
امیدواران حق حوطه جسم بر راه اردرمانی عنایت
مصراب اسنا متوقع سیرالی و بهره مالی مستشد الحان
که دست دعای دعا کویان و عده طلب با حاجت رسیده
یعنی عده بعید فریب ز دیده امیدوار بر البغای و عده
است که تسکین خاطر کرد و بر طبق ارسا و از است بنام
اوم بهره اسر حجاب سمود بر چه مگور خاطر خطر باشد
جواب عنایت فرمایند که ارین عنایت دیانت بر حکیم
در باب ممانعت لفظ کرم فرمای سکاوند نرم رده
ظلم متواعطت کردیده بود جلوه ظهور نمود حق است
که خداوند را کرم فرمای نمی باید چرا که فی است حصول
بسن کشف دیانت می نماید لفظ است مقبول
خصوصا بجزایم است و است در عقده ششم
و دست پندار و هم حق لمانی با هم رساند

دعا عده در

و معاينه ذال الفاط سلامت با سلامت دارا که در دست
 ستوده عفا کس عمت است
 نواب صاحب حق که مرقمهای نامی در عضو و عطا سلم الله تعالی
 اشتیاق که بیدار شود از اولین و اولین دانند من دانم
 دانند اولین فقط نامه تلطف آمد متضمن بر شکایت
 عدم رسیدن نیاز نامه شرف صدور کتیبه معرزه و تمهات
 گردید مهرباناً ماحرتر مرقم علی الصلوات و سلامت نبود معصیان
 اتحاد قلبی اولی اختیار نامه محکوم است به سم که از خود باوری
 رسایل مرسلات مسیونند نامه انان رسالت عرف
 روزگار موعظی بسط و قائم نیاز سیدارند را بچا که جای
 همان نامه است همیز منیر دوست به اساری یاد آور سواد
 لغوی اسماه از لوح دل کست و سواد است و چون
 نص بدید از کتت المال تا حصول ملامت سعاد
 التام به سخنیا سلسله ماسر خواهد بود و خود سواد
 و خطایوش مرکور خاطر خطیرا

گلشن مراد ان ریاض امارت و ابلت و حین مقصود
ان ریاحین سکوکت و لیشاقت بر شحات سحاب
مکرمت الهی و امطار اقطار بر عنایات بادشاهی سبز
و مطرا باد و کلدست نامت تلطف شمامه در زمان محمودان
مسعود و باغ مستان را موطر کرد اندید هرگاه که بتابد
مهرش را بانافه ما مار مثل و ادم اموان حسن را ختن حسن
شک لعل در برش و میل سطورس را بر سوره و ان
نهادم دیدم را التوسای سلیمانی منیر کشت رفوع و یکرده
کایت دلوان سزای خلقت دستواد لسیج او بر ریاض
ذیده حور حقا که تما سمای جمال شاید ان حروفش لو
طلقان را نقد جان مار کرد ایندن بکاست و بد برای
مجبوران طنار الفاظ خوش بوسان را کلهار کلمن نهفته
برکت ذریان از شخار سخن فرود آوردن سرکست
این هو انخواه سر را بکتابت ای خط و دلا که در سر کسطورش
سرها ر بودست کلهت شادمانی کردید از ابا که روح

مکتوب

۱۰

صفت کبریا فی روح پرورشام ستان است تربت که برین
 این نامه بیان را بقوله بحامه غنیرین اکین معبر شفیق نموده است
 الی بی نرم است نظم حاه و جلال ان تملطت عزم سزا
 انضال را بحال مستوفان دولت و اقبال ابد الصالح
 در برین دارد راجح صاحب شعور مهران
 کریم اخلاق عمیم الاسفاق فیض اعم معدن جوهر کریم سید الهی
 بعد تقدیم مراسم عبودیت مورد صلابی مهران بجای
 میگردد از شفقت نامه عطوفت نمود و عزمی بکمال
 نور استطاعت محلی القاب و ام اقبال و احلال درود
 تملطت فرمود از غایت خوری با هم بالیده در برین نمیکند
 حسب الزعام در مقام حوسن که مزاج و نایح لوال الصالح
 عالیجاه در عین ارساح که سراج بود کذا را نموده شد مطالع
 ساطع و در آمدن جهات سکران و فصلات لی نایمان کمال
 ان مهران بندگی در حق است از تبار خورشید که
 بعد ملذومت در براب که مورد صواب و است نور

احسن صورت پذیر خواهد کرد و بد از آنجا که مخلص سبب است
ترقیات درجات و اسماء و اطاعت در درین سوره
می آید و میگرداند بدی تمام ترف سرفت از زانی فریاد
بفصل الهی همه انوارات خیر و نیو از مملکت بطور ظهور
خواهد داد و احباب دولت اقبال ارتقا چاه و جلال
تا با دور جان باد سیادت نیا به جماعت
دسگاه میر خیر المدد و حفظ و امان باشند عرصه یکماه منقح
کردیده است که از رجوعات زمینداران و مات الحلقه
خود هیچ اطلاع نداشته اند قسم تعاقب و تامل
از و اما می ایشان خیلی بعید است که در مالکند از سرکار
خاطر باشند بر کار بندان که اگر گفته ایشان انحراف
بزرگ و اطلاع دهند که نذارک ان لوجه حسن کرده اند
در صورت ترف نشود که کار سرکار است کرد و در مع
ماده سعی نموده یگان برده بکند بی زور کرده
تجلیل خارج از زندان بوده تصدیق دانستند

بمورد

بهره جو ریا نه مزار لطف الود محفوظ باشند

به کام رحمت بقصد و مبالغه فهمانیده شده که بر طبق رسیدن
 آنجا از کسی که بموضوع وصول آمده باشد ترسیل نمودی ارسال
 حضور نمایند و زمینداران را بنا بر شخص طلبند به عمل نماید
 اینقدر غفلت در کوشش انداختن چه تصور توان نمودن
 است باید که محروم و دیردانه نمودی معقول بفرساید که
 مردمان شاکر و شکر و اوده خود متوجه الضلع سویم در و بر روی
 خود معاملات بر یک انفصال نمایم در نیاب قدرنا بلوغ
 خصوصیت و صداقت اساس به کوشش
 بعافیت باشند ایشان را که بعلاقه پیشگاری بحالات
 فرستاده شد بنا بر دو لحاظ است باید که زودترین اوقات
 بحال را باضافه شخص نمایند و گنجایشی که در شکم حلقه داران
 باشد اصلاح کند از نندوار بسته حاضر می رضامتی قرار واقعی
 و جمع کرده ذرافق طبع وقت تحصیل ساخته ارسال حضور
 نموده باشند درین باب نهی می بلیغ بکار برند که

محال در ماده بسیار بیان شود ان شاء الله تعالی بسط
و اضافتی باقی زرد سر کار مورد عنایات خوانندت خاطر
جمع دارند زبده الاوان فلان لعقدار هدیوان
معلوم نماید از سکا سینه طنبیدی زرد سر کار محمود
زرقه اندر عن عقلت در گوش انداخته خاطر جمع
سر اولان را و عده امروز فردا در شش دارند قطره و دومی
رسیده هنوز فقط که سه تا باقی نکرده سقاقت
اینجا تب سکی ولایت و لعل تا کجا زرد سر کار است بدون
و ادق از دانی شود و آتش پوست خواران نیست
که بالابلا حوا بدقت آنچه که زرد سر کبر کرده فرا هم آورده
بشد امروز بغیر بسند و قدر قلیل که باقی باشد سر انجام
نموده فردا همراه خود از بند بسود ستاورد و نحو ای و مالک دار
خبر شرط است محمد الحی دست فلالی
وقت روانگی به نقد گفته شود که مبلغ یا نقد در دست
از طلائی زمید اگر گرفته شود و خود را در اینجا رسانند تا حال

نبرد بید با عت حیت باید که امروز اورا تنگ نموده زور
گرفته بیاید توفیق یکدم نبلند را اگر تعافل و سرارت نماید
در ریافت کرد و اورا کشیده همراه خود دارد و فهمیده خواهد

بجای

نیاده نهید فصل دوم در بیان محراب حضرت خلیف

پادشاه حم و جهان و ستاره اده عالم نباه و مملکت محل حضرت

ظل سبحانی و امرایان عظام الشان و سکه ایب امرایان عشره

کندین خانه را و فلان ناهه انک و بسجود استان زمین

اسمان که خاکش سر مه دیده خدا پرستان دار اس

حسن جهانیان است سائده بعرض فیض اندوران اجن

ایم جمع دست فیضان محفل آفتاب شمع سائده نیک بارگاه

خدیو زمین در زمان خداوند کلین در گمان میرساند سال لازم

عدم المسال مالامال نوارش و افضال نزول احلال فرمود

بطلوع مشعل طلای طواحیم علامان را رنگ است تو با

بیدار گئی نمود و او را بر این دولت گرانماه چه یاری زبان که

ان پرواز و سر احقر با وجرت افزاخت بدست

مرحمت از خاک میرود است الهی تا شاهنشاها روز
یعنی خورشید جهان افسرد ز برادر نیک نماز نیک خلک
نستبه در فرماند بر است طلوع اختر میر کشور کشای
وسطوع کوب مهر نظر فرما بر دار بر طلعت روی سینه
دور دمان روز کار ز یاد فدوی بلا استیاه فلان
اداب سلیمان و اب کور نشات سجا آورده بعرض هر اندران
بارگاه عالیجاه و سفیهان درگاه عالم نپاه میرساند لسان
نوارس سان وحی بر حمان در باب باد اور بر غلام شرف
ایراد بخشند سر احقر با وج عزت رسید الحمد لله والمنت
که نخل مر او با نماز مقاصد و نحو او با در کشت و شجره مقصود
راطرادت بی اندازه میر شد حب اللامر همان روز قدم
از سر تا خسته بگهول دولت ملا دست روانه شده
وزانای راه است کسرت باران رحمت و طوعالی اب
که طیور را با بال دیر عبور و بشوار بود امامت و تزیید
از آنجا که با و بان غنایت عیالی و سر و درون زدومی فدویان

المر

است مردی در این دنیا که نامی نموده بارهاست جناب فیض
 باب خواهد کرد و بدو بساحل مراد خواهد رسید انبیا
 عالمناست اقبال او صادق الولد سادات ربانی لامع النور
 فدوی عقیدت ایمانی ستمانی
 عبودیت محمود استان فیضشان کجا کجا کش
 طوسا کی با دیده اعیان مملکت در دلق بخش مفارق ارکان
 سلطنت است سموده لبرض با زبان درگاه عالم نیاه بر
 نشان هدایت عنوان واحب الادعان در باب اعانت
 و اعدا و خان دینان مراد جان درود افضل فرموده و باط
 استقیال کجا آورده دست تارک مفاخرت سباحت برین
 ارشاد کرامت بناد نور خان برادر زاده خود را مویلا زمان
 و لسان روانه نموده الحال از اینها می سهام جان توضیح
 انجامید که معاندان سعادت کیش کونه اندیشین تاب
 مفادست نیاد رده کوشی آواره دشت او بار شدند
 که اثری از آن پدیدار نیست از آنجا که از اقبال عدو مال ^{لفصل}

از نرد و در الجلال ابراج حلال الطرف الفراع لخال زلفت داده
در باب طلب خانه زاو برجه امرا که گویند نورد زنده مهر
و ماه زنیب از برای فلک پیروز و قوام است که کسب
اقبال از مشایق جاه و جلال روشن بر در کسب احلال
سخنان نوح و نظیر او
کمترین خاکت از عقیدت نشان فلان اداب کوز است
دو اب سیماست که در ذوق بحس جباه خانه زاوان درگاه
والا است بحسن دل کزادش واوه بوعرض ستار است
مراد ذات عصمت و اجلال و جادمان مشکوی عفت
و اقبال میساید درین ایام فرخنده فرجام برده مرا
عسا که طرف منکر حضرت جهان پناه فلک بارگاه باس
سمت سامع پیرا کشیده زمین که عنقریب شرف قدم
میمنت این ساحت این سرزمین فرود سن بریم
کزود و امید داران را که کز بس دار لیل و نهار ساراه
انظار نگران اندضای کامرانی میسر اید از فضل و کرم
ایده اول

امیدوار است درین باب آنچه از روی سواخ و دو کجایه عرض
 عالمه متوالیه رسیده است اطلاع بایده که بزودتی ان قدم از
 سر ساخته است در آنک ملا دوست سرایانفاخت و بنا
 و آخرت لوازم استقبال کار و الهی تا ابد الدیر سار
 بنایان علامه لوازی و خانه را و پروری بر تارک بندگی با
 محدود و مسبو طبار ^{عز} عرصه است

کمترین قدر میان سراسر الهاد عقیدت بنادنا صده تکرار
 بر استان فقیه شان ساییده و لوازم بندگی او پرسیده
 بنقدیم رسانیده بموقف عرض مجازان سر ابرده عفت
 و افغان مشکوی عصمت بیکم صاحب مکره و موطی میری اند
 پروانه و احب العظیم و الفکریم در باب اسهال و طایع ^{الطریقان}
 کوفه اندیش و انهدام مسالین ان سه کمان سعادت
 عزیر او یافت حرب الحکم حکم جو اسسین و هر کار با جا
 که است به سبب و لغتیش سرتک پرواخته و ارسید
 همه را در تبع کشیده و اهلان حتمی گردانید و اباوی جاگمان

را ^{حکیم} نوعی تجارت داده که شش بر زمین مانده
چند کرده و پیراه مطلق است اگر امر شود در آسای راه
کج و سرای ناسازد و آباد نماید و این حرکت بطور نماید
در سفران به از آن تمام آمد و رفت دارند و احب بود بر هر
رسایند

عوض است فدوی
میرا میرا صدق و صفا الوارم جان شاری و مراسم جاگسار
که سخته رهنه تک خواران راسخ الاعقاد و جان متلمان ^{الاعمال} و الن

است بقدم رسایند مورد رضای مهر آملای هرده اندوزان
مخلف نشاط مساکل و مسهمان بزم فیض مترل میگردانند
والا اما به قدر افرا که از راه عفو و عطا نزول اجلال و حلول

اقبال یافته بود در زمان محمود و ادان محمود بود و کرامت
امود بشن مورد الوار تفصیلات و سه بلندی و مهد را بار لاهلا

زخت مندی گردید از روی حصول سعادت ملازمت
زیاده ار است که به ادای این پر و از در اینجا که الامر فوق
قدم جرعیت بر ساط سفینت نهاده بار باب جناب

میکار

بینهایت گردین میبواند اسه دار ماوار و سمانت طلوع
 اختر اقبال ان والا مرتبت عالیت ان وسطوع کوب
 اجلال ان بلند مرتبت فیفرسان روشن تر از خورشید
 رختان باد غرض است غلام عهدت
 سرست چیده نیاز برستان اغنفا و سووده و طریق طاعت
 کفاح القیاد میجوده بموقف عرض سعادت اندوز المین
 بارگاه امارت و امانت و مقربان درگاه اہمیت و بسا
 نواب ستطاب عالیجاہ فیفرسان ناصر معین عالم و عالمیاست
 میسازد از کجا میکہ عنان غرمت مشوجہ است شد
 و انای راز رہان آگاہ است کہ حور و خواب و دشوار
 دلذت زرد کالی نا کو ا ر روزی کہ میگذرد دور کمال اصرار
 و بقاری و شبی کہ منقہ می پیشود اور عایت بیداری در
 انجم شماری و اہمیت القویا یاز و درین اوقات نوید
 مراحت ان بطرف شامع احوار شود و دیده در مدار
 غبار ناکامی را بہ الوار اقدام فرخنده و فرجام نوبتای

و

ندارد که بکشد حق سبحانه تعالی دعوات بحری خانه را و این
مناجات نیم شبی دعا گوینان مفردان اجابت گرداناد
صاحب دالامناقب فیض بخش

د فدران عادل و حکم سخن نبرد و سعیدیل اندر جهان احراق
باد از مطلع جاه و جلال در تری چون به نور در به در بر زمان
بجو و عبودیت از صبه دل مودی ساخته لورض نامه سیایان
استان میرساند لعل محمد که از اقبال انجا در نعمت شاد می
بنده زاده به این بهین سر انجام گردیده در جمیع
سر احرام علام که نام ادوری ان قباض زمان است به اوج عز
دسیوه از اقبال به امداد و اساکرامت نیاید شوقیات
عناات بخورد است کشته به اهرافش بر و احمید ابر
ادایش که موعود الفراع شاد کی بود بیاس صدق نقل
و امن دل میگردد فدوی از حجاب فیض اهدا
وارد این قدر کار است شکل نه توجه تو همان
اسان در تعامل تو مشغول گوشت حشمت و احلال

بنفصل انبرود و الخلال بلال مثال در بالیدن بودل حاسدین
 سه در ومان بندر سهاور کاشتن سواد

مباراجه صاحب قدر و ان فیاضان سلامت جبین نیاز
 بسجود استمان فیض نشان که فروغ بخش حواء شد
 درگاه است از لغوش افتخار رسم کردانیده لبروض بر شایند

واللایمه لوازش امود در باب عنایات بدفوات
 نزول اجلال یافته حصو صا در جواب عرضی حال سرفرازیم

مرا سرافضال بد مضمون که انچه منظور خاطر بود پیردلی
 واره شد در دو بوقوع خواهد آمد دست اهدا بخشید

اعوار باره و ظمانت لی اندازه حاصل کردید فدوی داد
 و امن دولت را الفتن خاطر چون لغش کالخر است

که در ارتشا دگرامت نیاد کالیف و کجا در سر موی خلی
 نوار و دیگرار امساعدی ایام نام کام خود که نهور و امن از

دست میگذارد و تعلق و ناخیر کردیده والا چه ممکن از ایجا
 مسافهان بد کیش کوبه ایدیش که زر را اس قدر

تا در دید ز خویش می آید باز که بس می آیند
به بس لقاها و در بس می آید که چقدر در
تردد و فکر میزد و منظر الوقت است بر وقت
از قامت با سازی اندام ما است در نه شریف تو
بر بالای کس کویا نه نیست سخن خدا اگر درین عرصه بارها
بلا و مست اکثر جا صیبت میکند همیشه مشکل آستان
میشد تا در برسد و عده بر کار که هست شود
ندید هیچ زانکار که هست به حال از راه بند نواری و خانه را و
پروری امیدان دار و که آنچه خاطر عاظم باشد بوطای ان
مور و تفضلات کرد و افتاب دولت و اقبال از ساق
جاه و جلالت نامان دور حشان

چون چمن سال سر ز کرمی را میزد که در مرغ کبیران به نغم
یک قطره نشو سالی نخل و خود شیری کرده هزاران هزار

گلزار و کونا کون نقش و نگار لصالع بدالع اشش جلوه کرده
 ساخته از اساری ایراحتر اعسش کوفه مهر مرغزار کسبان
 سکفته در بهار و بدست یاری منع غناس حسن کوا
 در سلسبان شب بر دلق ابدی پدیدار خار منقار طبور
 از شاخسار صد اکلر و لی زیبایی چوب طسور با وجودی
 سگمی لواخیر صلد ته سپاس مهاس ان قدس ان
 بجاست که نرزه کرد ان با دونه ضلالت رالجلالت جانان
 حسان سرخ دوسن لصالی کشیده و گل غنچه در د مهر
 محمود برال اظهار د اصحاب کنار ستر که سه در روان ظلمت
 ابادنا کامی رالفروع هدایت نور عین العین کرامت کز زاده
 توده توده کلهای تحسین شمار حسن حردان والادودمان
 حجت خاندان باد که بوستان سر زمین خود را احسن و خار
 فتنه و سایه پاک ساخته به طلیذی نهالان امن و امان سالی
 فرود سسی انداخته غنچه نامه و سه و سه به جل برک لیاقت
 و کتیادلی بود در نهایی نه دیده خور و ده بین به ماشای

بهارستان کاپات دکهارستان موجودات بر خود
می بالید رسید به اسمیام ان نور حلیقه محبت و ولا
را که بتشام رسید که قلم و زبان از شمشیر محسن چون رفت
مهبوشیان پریشان گردیده انکه در ماده ماخیر مردم محبت
نامه جد و حمد استظام ان فرزند لوم و اهدام سای استقامت
کیت ان محبت و سوم و قوم بود جلوه ظهور و اولمنت
که که کوس فتح و ظفر زبام دوران و الا قدر بلند اوار شده
و لصفه اخلاص طلال خاطر حاکم و در ادب الهی مانی مبارک
و سماون گرد ایدنا و موحاب عسی نصیب علی لوی
موکت فاعره و لصلاب لارینی ما مریجن و مصدا
صلوات با سرباد
نهمان همان کمال
افرد کاری را رسد که در عدالت کاسات سماد فامنت
ان طرح نموده لکلهای جسم گرس مسال و عارض صحت
مسال هزار بار بر بردار سانه و عالم عالم مساحت مرد او بر
سرد و بزودی جواری خوش و طریبات مسال را

زاد

از چشم زمین بر آورده است و اسطوخودوس که همان زردخانه
ضالی که زمان غزو حاکمان در سالس مان ماطفه لای
بسیار باک جهت رسول منصور در فرود و اصول
بجای عرقان از قابون اعماریس ملدا واره و بار قبول
غلت کریان حمل از کوهمال اما مل تهریدیس و رسید امر در
لی امداره از زمان قاصدالان حلوی که نمودند از دریا بکیر
ست بیمول است زانکه که حصص بر از فاس و کمان و
و حال گوناگون نامداد علوی و بعد از سماوی و سال حال
ان گور از ای اسر داوریک و رده کای مهره و اس و کرب و
از روی و فایح لوص رسیده که از کمان لواجی ان نزد روم
حصون علوانی لوم و حواله بر و ریس بسبب از و استزه
از حاده اسطاعت و الهاد و الحرای و اسسکار و رورن
نهاره و همت مجموعی خود با هم عهد موافقت به از باه کوه
و در کانی مکه امیر و دار و پند از اسمعیل عمار بر و امن حاکم طر
عاطراه با فیه مستند حائر از بنای و اسر و اسر مملو حال

نیز

ما همجسب کما سوار و سواد بهیمن مهتار بر حضرت عبوده قدم کرده
ساحه برسم بلخاری مسارل کرده آسمان کوس در نگاه چنان ماه
خواهد دید و بر طبق امر بر مطاب استوار لغات و ارام خدمت گذار
و مراشم حالتی بیفدم خواهد رسید از لفطلات سرد کاس
دو الحلال و اصلان عدد نمل عناصران حوسان الحسن
سفری و بیاه کشته حای کرای کردار خود و اصل جنیم
خواهد دان سر زمین بر دست امن احسن و عاراک
فرد و ساد و ملک جوان بد ساد مالوم الساد و پاک و بی مان
خواهد خورد عالم امروز و روز را در این مطلع او را کور کنی
طالب و لایح ما و سکر او همان کس اوس صحت
النار را از سمرایه و السوس بر جمع مخلوقات و امار
حسد و لغز و آگاهی لور حسن الحسن کرامت گردانده
مس و اخ و لارم است که حفاظت و حرمت صلاحی
مکتون خاطر دانسته بریدن و الصافی پروا دید با رعایا نظر
عاطفت و امن و امان بوده از ما رعایا و خوشحالی

خود دعوات از ویار و سخنان ساسانی رطب اللسان باشد
 و سده های در کادرا که در آن مطلق روزی آن
 از حوان لسان مایه دولت عطا فرموده کحط مراتب برکن
 و از سده ماه بماه میداده باشند و دیگر مراعات در خود حال
 انسان مبدول داشته مننون احسان دارند و پیوسته ^{لغای} _{لغای}
 حکام کار را از محاسبان مقدار کار رستم و از غذا و کجا دارند
 تا از طریقی اعتداف و سود و کرد و ملال براسن خاطر مدد و ایما
 به ارسال مراسلات از فرما بر و امان بلا و که خلق عاقل
 محرومه ایشان اند اسناس بلخیتی را اس حکام و نند که سلمه
 تبلیغ بکفجه جات و راه طهر ترسیل فراسات از طرفین
 جاری کرد و در اش حضورت و لغات شهید نامه فرود
 خاطر اندس را متوجه دانسته مطلق که در سینه پشند
 مغرض دارند از مکن بطون جلوه ظهور خواهد نمود
 زیاده عمرها
 و اواری بحال را که سالکان طریق دانش و ربی را چرخ

بیدار است بر راه افروخته از پرده کردی بیداری بامداد انار
مخروی لورا کای کرامت فرموده و عنوده کمان شد درونش
واحرای اعمال مصلح و اجر انحال مصلح وین دیار ناپا بدار
الا حرت چشم بیداری عطا نموده کونا کون ساس
و ساراها که ازین عظمه عظمی خریدارند ساسای مطلق اند
در ایجا دنگوین کیست عودت بسیار آید و انکساف مصلح افکار
مگر کوز خاطر اقدس است / سایر عباد و ربانی و وظل عاقل است
ستلطا پرورش باسد و ار حاده استطاعت و انصاره کرا
بیداری انجرات و استکبار نشوند الی ال که ریایات عالمیاب
بصیرت و شکار متوجه این دیار گشته منظور خاطر میایون بود
اگر ان فرزند کومه اندیش بر کرده خویش پیمان کرده
بصدق نیت حسن طوبت بهره اند در ملاومت خواهد
مگر دید عقو جرایم ساخته بر احم جسمه و امه عود انیار خواهم شنید
چه بلا سس اند که عاقبت بین مصلحت داد که خود بخود
خونم و مرد سوب مژدیس لوده سر سیر کومستان

انار

۲۰

و انعماد خود را بر او داد ^{باده} رمی نظام ملک زلفانی
 نورفت ناموس کند و یک خامی نورفت انورفت
 اگر فرستد گو گویش حسود و رملک حکایت
 بنامی نورفت فرزند اخلت انکت سسم اگر بریزد
 در و کند او اگر در اند عیش ازین بودن نابودن به
 زیاده چه

امارت و ایالت مرست سولت و بالت مرست
 عمده ارکان عالیشان زبده جوانین بلند مکان فذو خاطر
 صداقت اساسین مورد و مراحم الطاف حضرت شهبان
 و مصدر مکارم اعطاف طلب الهی بوده بنو اند احار
 ان سوا خواهد بلا اسماء نیابرا اندام ساکن سقاوت کتیا
 کل کحت و استیصال نیابی در پدایای سموم سحت
 حقوق سوا لبق نورفتن و خطایوش و سوا لفت برور
 و غدر سوس کفالم ساسا کرد و امیده بدر کاه و الالی اوها
 نمودند سبغ بهما لوبن رشید از سیر که هد او سیر که ان خانه تلو

جان نثار سجا عت شعار به امقام به بجان مہ کار
کمر سہی بہ سہ حرامی کروار شش پر پر خشت خاطر مبارک
شسا و ساخت باید کہ ہم را در نہ تیغ کبیدہ و اصل
جہم کرواسد و احد بر انکدار و کہ باز کار او بار در و باغ پی
بد کار سوسار و دیک حرامی احضار نماید جز شرط است
تائیدات الہی و فضلات تبار ساجی در محہ جا و محہ حال
تا حرمین قدویان عقیدت امین بار

امارت و ایالت پناہ

از اوست و عقیدت و سگاہ زبده مخلصان را سح العقاد
خلاصہ مریدان صائق الالہاد و سعادت کیش صلاح
اندیشین قدوی خاص الحاض خانوادہ سراسر اختصاص
از سوارق النوار اقیاب جہان باب اقبال حضرت
جدیو کھان وار لوارق حلوانی جناب فیہات
سراسر انصال بار گاہ عالم و لمیان سستہ بودہ ہر بند
در سیم ایام فرخندہ در جام لویا و اللہ و بر حرم علی مشوحہ

بکرم اللہ

سیر و سفار کس زین نرسبت این کسیر جنب نظر
 رونق تازه کسب کسب موسم بهار که مطبوع و طبع
 است و است چند ی محم سرانجات عالیاست بر سر
 اسطلاح خواهد مبدان خارا و عقیدت نهادارند نهادار
 ملا و است و سر و از و بار و ز ماده علمت کشته المال
 که از و در و الجلال و است و عا از و مبدان به اجاست
 مقرون ساخته معنی در سر راناس ظونگر نزول اجلال
 یافته باید که خیم امید را سجود استان درگاه عالم پناه سوز آورنده
 برگاه که مراجعت عا کفر و زری از کتاب و ملی خواهد کردید
 طی مسافت بعد عرصه طویل خواهد میدکان سر حدی را
 به اعتماد و کلان گذارستن و خود عازم بهره اندوزی ملاد
 کردیدین مناسب ندارد همه عا پایه حضرت طلبی انما
 که مایند است ربانی است بزارک فدویان با اعتماد
 با و
 نو البصاحب واللا تربت عظم الشان عالی منزلت بلند

سیدالدردخان محیفه شریفه متضمن بر احوال مفسدان الصالح
که جویت کثیر فرام آورده و فطوری بر کرده اند در روز نمود
بشطر خورشید منظر حضرت جهان نیا ستمگ از گاه کنز این
شد حکم عالم مطیع جهان مطاع غوار لغاع یافت که حد
صوبه داری ایجاب ان امارت مرتبت مقرر و مفوض
فرمودیم باید که خود را ناظم ستقل و همه معاندان و مخالفان
را نه تیغ نموده چنان معودم سازد که اثری از اماران نگردار
پدیدازماند در نظم و تنسیق بحالات متعلقه حمدی
لکار برود که مرار عان بدیجعی تمام در نزدات کشت و کار
ستود بوده در مال گذارتی دود و نحوای سرکار دولت مدار
بخان حاضر بسند پروانگی تند صوبه داری و خلوت
سفت پارچه نموده سیر و سیر از حضور فیض کجور صادر شده
بمقدم جان وار و غم خواهان خواند رسا بند حب الاثر قادر
شیر ایطه است و پاسداری در و الباطن و در شیار
و محالمت غارت کران در شمالت ساکنان آباد

۲۲ : هزار یان آنکه بوقوع ابد رو و بر لغات نذ که بعرض آن قدس رسیده
شود عنایات الهی و تفضلات شایسته ای روز
افزون باد

لوالی صاحب قدر و ان فیض بخش میزبان است
سجاعت و ولادری ان و الا قدر و زیناب بدانت
افواج علم لسم که پیش از امور و ملج نبودند و بهمت مجموعی
بهر طرف میرکند و جرات و حالت علی غازیان لغزینند
که برف اسرار اس سر و لعکب به سر رشتن آنها
می پرد احد و معقول و مجروح میا خدنی الخیا احر و ز باره حدال
و قال سحله افزوز ناند و دست سام کافر مد کار انجام نایب
اسطام نیاور و ده رخت فرا بر بست بفتح عظم الهی
دولت باره مواکب قاهره کت از روی و مجالع
سواح بعرض آن قدس علی رسیده حکم صفای علوه
ظهور یافت افرید صد افریم و ز ادای حقوق ملک و محرو
و جان نزاری آنکه می بالیت بمقدم رسانیده و نانه

اشخاص و راید نگاه و الابرار بالا گردانند و در حلدوی این تردوت
نمایان بوطای نوح فیل با ساسمقلل مالای غرور و در هر نماز
کامل غایتا راقه اند متعاقب خواهد رسید **حرب الحکم قشاشم**
علمی میکرد که برحمت و شکست این فریق بد طریق اعتبار
مدار و مراسم اخلاط و خبر داری از دست میزند بر جا که سران
بایند با نوح طغیون عنان عزمیت بر او احسن حاجت رسند
مدارج دولت و اقبال و برایت خشمیت و اجلال روز

افزون باد

خالصا حقیقت مهربان سلامت اردوی اخبار
لوار و لوالی مورد ضرای مصاصای حضرت جهان پناه
گردیده که در روان مجتمع شده بکثرت می آیند و در وقت
مموده حاکمان مهاجران بعبادت می برند ساکنان شهر
از بیداری هزار دستواری سپهر روز می میرسانند
دستان بر تدارک بیده عفتت در گوشش انداخته می
حرب الحکم قشاشم علمی میکرد که خدایت کو نوای محض حراست

بیا سید علیا

ذیابسیار عالم است نه از هر حیوانی و فارغی از خود ماند که
 با مردمان برای شب اگر وی و خیر واری نماید در کازه ماند
 قریب جوار نعین نموده چایی که سودا سیراج سه بخان نازک
 در یابند به تحقیقات رسانیده ان دهر را تا جنت رسانند
 که بار چنین حرکت بطور نیاید اگر مکرر با سلسله معنی کصو خواهد
 رسید از حدت سرول خواهد گردید دور غایت سلسله
 که قهر با نسبت ما خور خوانند شد خیر سراط است

دانی و مالی سیر

سن اگاه حقایق وین دین روح اقا بدست است و امر
 اساس سایل قضا و حسن نیست و صدق طینت و ادراک
 ستغابان و نادی اعاصان باشد از روی تعالی عرض
 اندس اعلی رسیده که از چند روز گجری عدالت موجود است
 و مقریان مکرر حیل بر کرده خود و سرور ازین سخن و ادب و حیوان
 حیران و مظلومان سرگردان حکم قضا انصاف از انصاف باخته
 که تحقیق نمایند و دریافته مورد و اینند بعد اقلی مسکری چه

بناظر رسید و کدام عارضه عارض اوقات گردیده که این قسم
حرکات ناشایسته بظهور می آید } مرض ازاد مطلق مان
که هنگام دعا کردن اجابت از در حق هر استغاثی می آید
از موحی که این مالودوری نوده باشد بر کفارند که عرض نمایند
و عقوبت قصرات گناینده آید اگر تکرر بسمع بمالیون خواهد رسید
از سعادت سلطانی نداست خواهند شد زیاد تا آید

حکیم صاحب فیض اعظم عیسی دم

بنازاد قدم سلامت درین ایام تا کام که بنام اثر سوا می
محو مختلفه امراض نزله و سرفه عوارض و جاسکب من خاص و عام
است خادمان مثل شکل کجا مزاج و باج بندگان عالمه متواله
ملکه انزبان بجناب حضرت خدیو که همان معروض و دستند
حکیم شد که حکیم را طلب و دارند حسب الارشاد که است
و در الفهارح خواهد از سر کار و الایمیرسد بمعالیه معمولی خود
بازمان در گاه عالم پناه سازند بر کاکله جهان پناه خاصه
لوسحان فرموده تسویم استراحت خواهند شد عرض

احوال

احوال بر سه چیز خواهد ماند حکیم مطلق آن حادثی الزمان
و گماند از جسیجائی در است کنه

ککش اقبال ان حسن ان السر

و بیش بسایم افضل طرادت بخش حدایق افزیس بر بار

باد عود ایسی که سخن بر باری باغ فرحت فراد عمارت

و گشت او بار ادوری اسجار فلک فرساید سگفتگی نو باد و بار دلی

افرا مزده رسالو و نظرها ضیا که زانیده شد فرمان اب جان

موج خیره در کردید باید که زود تر سر او قات بهار استی او در

و پرده های معامات و دیگر در ریات پروارند و همواره دالی

نوا که ارسال حضور کرامت کجور نموده باشند سعادت

سکر طرف سکر ارمالون طوت مرکور و منظوره است تو خنده تو خنده

لگلتان ان مبذول خواهد گشت لیدامر قوم قلم میگردو

که حسب الامر و الامر من و الامر مستعد و خود را رسانند

ریاض مراد و اساری ابر غنایان شایسته سبزه

ساقاب با

جمع البصائل مع الفلوجل میان محمد ماضی محفوظ است
یک هزار روزه در راه از آنجکه قریب با صد روزه مفارقت
شمر که برای بند و معاشن عالمان و طالب علمان و با صد
در وجه حرات مسکینان تصدق فرقی بسیار که از قدیم
مقرر است یکی از ساکنان ساجد لورض اقدس رسانده
که ماضلان حادمان هم تقسم کرده و سیرند بطالب علمان
و مساکینان میرشد امر فضا و قدر عوار را یافته که تحقیق نماید
لهد الفارشن می رود که ان فقلیت نیاده آنچه قریب صدق شد
بنجایله رب مورد صد ازند که لورض والار رسانند و درین باب

تا کید اکید و اندک حکم بدار و نه خواهر خاتمه دار العرب

گویی یکتای در پایی نور است و عمل بهای معدن کباب است
بدوشش ناکوش ساید شفا و مالی لوده معانقه جسمانی
زینت بخش سهر راه عروس که فرالی به شدت مع افروز
نور خلوت خدمت سهر اندر شفقت وار و علی خواهر خانه
دوار الفرب لجنه منای بود لحوالان بقو و ارباح ملو و سحر

ک

کردید این وعظا کار بر ماست **سبع** **سبع** لطیف عبارت
 سازد فرمان اگر است بیان از زبان و زبان جلوه ظهور
 یافته که این عیالی امر است سم و زر را کاسی خالص سکوک
 سازد و از جوهر بیان محکمه کرد که جوهر که لغت ماکه نظر انور نلدد
 در بازار فرخت نشود و بعد اقل می سکود که حسب الامر و الامل
 اندید ارج دولت و اقبال و مراتب حسمت و اجلل بر ارج
 علم و سبب بخش بخت و در هم در زری در اید **حکم**
بدار و نه عدالت صدر شین سبب عدالت حکم حق بین سبب
 بکوشش حق سوسو الوود بداور سبب و ادخوانان در عالم کانی
 سکورد بدگاه رب العزت ماحور بسبب حکم قضایم سبب
 نفاذ بخشیدن فدوی خاص با احصا ص که بخدیت و از
 عدالت سبب افزایی یافته باید که در سبب تمام در امور انام
 سعی و کرم بود و نظر بر سعی او سفارش نمود و نوعی
 فدغن بلیغ کبار بر بند که احدی را حق بلیغ نباشد
 تطاول و ظلم بکفلم گوناگاه کرد و سبب **بیت** **بیت** **بیت**

اوه ز بی سزای **تا** دولت صد ساله کند ایام **تا** درین جهان
فانی عبادتی افضل تر ازین نیست که بداد مظلومان رسیده
احقاق حق نمایند و همواره به تدارک عدیه کاران که از اب
و حل خصوصیت و بدطنی بخزند نای احسام ازها منهدم ساخته
بدار البوار رسانند خیر شرط است حق را با ستم سازد ایستد
در حق خود خوب ندانند **فصل چهارم در خطبه جواب در مکر**
مرد ریاست که در استمال می آیند وقت قدرت عاری است
از طرف ستم لطف یعنی به پد رصه معدن مردت و فرنگ
مخزن یگانگی و یکاکی به استنانت اصحاب جهانتاب
و اساری نفعلات طرادت بخش کل کرامات مملو
محل بی همای مقصود و سخن بگو بر گنتای به بود بوده
فنیفرسان از روندان باشند **الحمد لله** که احوال این حال
نیوجه از خود **الحمد لله** مال شکر و سپاس است و نوید **الحمد لله**
چون جاوید صحت و ایت سراسر صفات از در کاف **حیات**
مسالت وارد لواری **نامه** عطاوت است و موعه نی ایست محدود

که از اقسام هوا که ناک بود شرف در روز فرمود چگونگی که حقیق
 از مغایرت این فردیک دیده احوال چهارت جسم و ثواب
 ان لذت بخش و ایضا و اولهاست جسم افرو و رعایت
 خوری در بر نهند در نهایت قدر شناسی منزه از کجای
 عزت رسید خانه آباد و دولت زیاد که در راه و کان زار و
 دل تصور فرموده به این محسن تحقیق حیات غیبی علامان را الهام
 خود یاد میفرماند بنام سراسر آمدن و ارد که گاهی کامی انفرایش
 این دیار از قسم انار و لاسی و سبب و با سبالی هر چه مطبوعه
 طبع عالی باشد ایا شود که از دل و جان شادان و خوشحال
 شده سرسل ان بر و ارد و سلسله رسل در ساین همین
 طریق سعادت لعلی تعجیل عمل منوط و مر لوط کورد و مذاق ترا و لدا
 جمعیت و محو راه سر مقام بود **در جواب ان** نو که که عیش و کام را
 ان لذت بخش بدان مهر عالی و عو سباب جمعیت خوری
 و معنی سمرین برار مرآت حیات جاودالی باد و الهی سبب
 دلایبی و صد عد و با سالی که حلاوت رسان کام و زبان

دور از ملک کان بود بر طبق طلب نیازمند و در وقت بلطف
فرمود طرفه تر می شود ما را که در سلسله نشسته و نبات از جانب الشمال
مرفوع کاغذی بر رخ گرفته و او سینه محسوس است و او در صورت
بمخمان لب لبیب است که در او ای سکران سر می شود است
کتاب اول و اندو سرد و در عالم کائنات بر چه است
باغی بر چه حس حاکم و در آن بود در سلسله
جلوه ظهور محمود لیکن طعمان سان صورت یرستان یعنی
ما سناس برین اور که او ای سمس مسوان خورد و در
بهای کعبه می بها صدر و سینه تلفع یافته امید دارد برای است
که از دراری زبان سکوه کوباه سنان در سمن برای است خانه
دولت زیاده و مزده رند کالی رود از فزون باد و دیگر از طرف
سعدی به بد وجهه منظر خود در کم فیض اعم قدر و این امور اعلی
بد علامت کما بعد نمای مواصلت سر بر سرعت که سنان
بر صغیر و طاس فلک کنیا سرد بر بحر نیست بسهم و ضمیر
نیز مهر نظیر کرده اند بر اندر جنص طفلان عزیز از جان که

سلسله

محض صافی مسلمان از است درین گزینای شدید و ساق
 بعید و ناسازگاری از زمانه از خود بیگانه و اصلاح مکرور و منطوق شود
 محض بیاس خاطر عطف و خایر عمل آمده که در رویه عا
 نژودی در حوض امان سعادت اند و زخیمت مصلحت
 گردید و بشند بنامند امیدوار است که هرگاه مردمان
 نیاید طلب بر خور و امان برسند توجه موجه که از قدم حال
 این نیاید استمال معروف است مبدول و داشته در است
 سعید و زیان حمید سعاده تعویض رحمت خوانند و مودت
 بنامه لی احار دول در مفارقت ایشان بنامت مقرر
 می ماند زیاده حد اوب **جواب به پدر طفل** کرم الاخلاق ^{مشفق}
 منظر لطف و احسان سلمه الرحمان الحمد لله رب العالمین
 که بعین عنایت او طمس خیرت است لطف نامم عطف
 شمامه بنفخ برین که رحمت نه چشمه این عبرت ار جان محض
 بیاس خاطر لوقوع آمده و الا حکم که نسبت ساعدی از مانده بخار
 در ساری سالی که دامن که حال است منطوق و مکرور

نمود مشایخ محبت اجسام و بر دایره الطلوع کونا کون و فرائح
اسفاق کون کون سوط کون و ارا کانه در عالم اخلاق قدم و از
باط صمیم و ابطال کفایت درسته داری و بوالا سکزد و شخص
برای همین که نای اخلاق است حکام کرد و اساس و فاق
خارای برود و وصول از سقف معمول لعل نیاید که در ادای
سیاس ان رطب اللسان کرد و اگر سوی اسم رحامه برود که
در حیوی نخل محبت و ولا است نگاه کنم زبان بر موسی را
غیبه سکر او استنوام بر باد حق تعالی باین حوسهای اولی
و صفائی سلامت با راست وارد و تلمیح کجوت الحواد
فایر کرده اند مخلص نیز در صورت تابع مرضی سرف است
ریا و از زرقام امیدوار باد او بها است **از طرف خود من**

دواما بر خور و از سعادت مند نور الاله بار بجان پیوند
از نخل حوالی و کجوست این زندگانی به امار کامرانی منع بوده
سیرت هم نشند از این به کام که حرارت مفارقت
ان نخل احرام علی کامان حمد حکوید که خبر به زرم نام و

تبلغ پیام بر داخته بجواب کنی هم شاد کام نمودن غیر از با بر باد
 با و جام که علی الدوام و در لی اسدام نبای الیام است
 تصور نماید باند که با العواص ایام مار کام بها جات به از کام مفا
 خرم است انجام منتهج و منب طمیب لاصه استند که علی انیب
 خاطر مطرب و در طلب از ان است و اگر حسین ایام و در
 نظیر مفا به است ایام لعلی تا فر جلوه که خواهد کفا سمن
 ای جانب چه در و در سود ایام سعادت ایام به ایام

قله سه جمع و اسرام معطر و معبر باد

ظل عاطفت و امن بالف حوش امن حاصه شفقه قیران
 بر مفارق نیازندان محدود باد بعد عرض بندگی مودع می داد
 در و در نوار شنامه عطفوت نمود استمال بر سکووه عدم تر

نیاز نامه اعزاز راه و انما زلی انداز ف نخبه اندک در باب
 طلب اسیر غاصی ر فر زده طلت شفاق بود اگاه کرد اند
 و اما ای ارار نهان و اسفار میداند که چه قدر در ایام حصول
 سعادت ملازمیت بخواب است لیکن سبب

صورتی است فریاد است که عارض اوقات گذشته خواهد بود
که ملی سرانجام آن نارباب حساب فیهماب گردیدن
و شوار بود اساء الدلغالی در عرصه قریب از اسود و در غمت
ساخته بهره اندوز خدمت البیر خاصیت خواهد شد
بوفوع لعلوق ترفیع نیاز نامه که مورد سعادت گردیده خدا
حساب حال است همه در سب افکرات در و است
السر ام بهیات فرصت بکدم وست نمیداد که بدیحا
تمام بجواب سراسر از نامه پر و در ارم تقصیر واجب
امید و از لعلات است اللساوک و لعدوات
بارک را بارک نیار مندان سراسر به افکن در او
نه از خوردن حطبا و از نبرگان امید غفور عطا است

فیمت افزای محفل لفاکت و لفاکت
و در لوق سالی نبرم و راست و در رانگی در حیط حافظ خفقی بود
سر و در کام باشند اران سهام که آن نور دیده
و سر در کتبت و قدوم ممیث لزوم طبه و اللاد و مان

در اوقات

پدید خورانی نور کرد مانند چکوبیدر حدیقه امبار نارالی محبت
 حضور موقوفه السرد در خطبیس رونق وی نور ساختن و انم
 در دل و بلند پس دیده فرست کرده همه روز شوق دیدن
 در اسطرلاب جسم از جواب رسیده همه شب سوی آسمان
 ستاره شمار فراق خویش را از جان من رس در این
 سب از مرگان من رس از آنجا که برضا جوی ان در این
 شد اید حرمان بر خود کواده نموده به اجازت رحمت پرورد
 ان نور الالصار سعادت اطوار را سرد واجب و لازم است
 که زود تریب اوقات درخت سعادت مر حکمی که خود را
 در سهار ساند و دیده دیدار طلب را بنور جمال تحت جمال
 خویش فایز انور گرداند *عوضش بشد العبد اسطرلاب*
 به امید بیاری است امید داری

صدر رس سندانهار رونق تحت وساده انور خوشتر است
 صاحب مکره موطر سلم الدنیا کمرین عقیدت کز بر سینه است
 نبدکی سخن دل که درش داده ارض مصر اندر زمین باط

مکس و پیردنیان بزم سرن مرسانند از مقامک این کج
از سعادت اندوزی محفل شریف محروم گردیده و اما
راز نهان آگاه است که در روزی در یاد قدوس حق
سعت تاب که سرمانه سعادت دارین و سرانه کجاست
ظرفین است می گذارد و در آن عمر مران کحصول کنای افادت
علاومت اگر خاصیت اوقات لیل و نهار را بر سر برو لکن
لی تا دادری اندر فرمای قدم حرارت بر لب طاسف نهادن
در عمر آن خود حرکات لی حامله سرن بیکرود و نقاب حجاب
در چشم حیا سن بر می جزو لید از لوارش بر رکاه امیدان
که او م معنی سواری نباید طلب این گمانید که رخصت کنانیده
بسیاریم بمانا به دامن دولت رساندند لعلی داخل عاطفت
القدر شناسش مفدران پرتارک خا و جان نماید لدر محمود

میرزا محمد علی

ششقه مکرمه والد صاحب سلامت بعد تقدیم مراسم
نبدان در محرم پرستندگی که سحر صده فرزندان والی اللعنا

است و اسرار صمد و بیان را بسج الاعضا که حبه بیار نسج و
 استکان نسج که جو و مسامید و غرض رای الفیه است
 میگرداند طهارت و اطمینان ماور حوش نسج بوده است بارهای
 خود روان گشته سرگردان شدیم در کجا بنده از غوش و
 ان خطا پوشش عدروس سدوس حفران گردیده چگونه
 که چه قدر دیده فرشت گردیده او خداید سعادت گردید
 کشیده من و نام و دول و اندس اطوار المعنی را الجلمات زبانی
 میگرد و که اشک لعل شعله با بر افرو و الحال که مراحت لعل طفر
 سکه خرب الووع بر طری اید معایب حصول سعادت سلاو
 طلاس خودی او را اندساره سما پامه و والدین که لعل و ارس
 ما اید الدیر مدود و سبوط باد

فرزند سعادت مند بجان پیوند از عمر طبعی بهره در بوده خورشید
 باشند شکایت فلک و دارالکفار که در سلسله روزگار عالمی
 رایه تلاش سانش لبان سات الشمس منور در سلسله هم تقاریر
 دور و مهاجرت را که شب و روز از زور الهی گرفته نویسی

ویر کرد این اصطلاحی از ناخفته به شرح خود
بیم یک محوطه از نیا و تو حاشی
و اموشن **مسبب الاسباب** می سازد که دیده در بر سینه
امراض بخوبی بر آمدن نور الالباب از تازه مراند محبت
و عاقبت و ایمان

قبله کونین و تعب و ارین ولی نعمت سلامت کمرین
فلان بعد از ای اوانت نیازندی که پرايه سر بلندی است
بغرض خداوندی نرساند مدت مدد و عرصه لعید کند
که از نوا است نام حریف امود نماز گشته سب در در مساره
یا و اور بر در امطار و لیل و بهار از نهایت سرد و لعل سقرار
است **نیدرتا** حصول سعادت مواصلت به اصدار نا
سعدت ایات بلوید بخت نراج سرفیت تسکین خاطر
نخفت میفرموده است مزد و این عاجزه دور افتاده را که
عدم ایات کلمات کمال دار و از کوه خاطر خاطر
مخبر از دور و نریا و نریا که نریا و نریا طاعت ضمیر و کبابی

مانده تیر افغان از مطلع جاه و جلال تابنده و در بختان ماه
 بر خوزداری نور چشمی غریب ارجمند
 بفصل این و سجان و ایاد و حیف و امان بهشتند مکتوب
 فرخ القلوب و احسن از من رسید بر بندر چه اطلاع کردید
 و در پیولار فتن بسکه طرف که لفاصله پانزده سازل بود الفیاق
 افتاد از عدم فرصت در ترقیم خط المولق رده و ادو الحال کند
 در مقام جایمی ایدیم زرمو موجوده بدست فلالی اوم ارسال
 کرده رسید بر تکارند و از ناد خود غافل ندانند یاد و کوشش
 و سب و روز قرین و لم است رسواست غنفریب بندو
 موقوف فرستاده خواهد شد زیاده عمر باد

همسره صاحب کرم کتبر برادر پیرو سلامت
 سیمای بندگی بر زمین پرستندگی بوده بعرض خادمان
 مشکوی دولت و در ساران نام پرده سرای محنت میرسانند
 عصبه نبش باه میگذرد که از سعادت اندونند و ملاذت
 سر اسرار محروم و سوار است و سعادت و کمال و نوا

در روز و این اصطلاح درین ایام باره اومد سایر ایام رخصت
ایضا فرستاده شده لیکن عوض سایرند نموده قبول
حوشد این الفاظه رسیده مقام لاجالیست چه توان کرد
مردمان اندک همین مردمان بیاید ساخت امید نوعی بانه
سازی درها جوی انجاع و نواح بهار سازند که بر اصطلاحی این
همچو ر شوحه بود و رخصت فرمایند عین محبت است و آلا
ندسری باید ساخت که حسن نیت باشد و نفس خاطر او
که خود بخود اجازت آمدن ایامند ما از حصول سواوت
ملاذمت دیده منظر روزناره و خاطر متقرر اسروزی انداره
و طلمایی لایق گذارش اندامت فرمان باید شفقت
حکمی روزی فردن باد

برادر خسته حال بیک افعال بحب مرل عزیز از جان همواره
از قدرت کامله قادریم مطلق در افسد ار لوده ساو کام باشند
درین ایام اطهار خفایق آن لود الاضار که بعد مدت آمدن
از آنکه الفاظه افتاده در از روی ملاقات من نهایت

نویسنده

بنوار است اگر اجازت شود بر بی چند روز بروم و نماز
 و دیدار العزیزان جان سید و شوم پاری از فضل پاری تعالی
 ظالم پاری اگر وقت بلندم بر سری ساخت
 که خوشدامن حاجه به استماع ایمنی از عفو و مهربانی الکت
 افعال بر دیده نهاد و اجازت و او نند اید از قوم قلم میگرد
 که وقت تمام سکام خدمتکار خود را سوار می فرستند
 یقین خاطر است که سحایله نود در رخصت فرماید و هیچ عذر
 نبربان نیارند اید مفسود از پرده غیب روزهای ساد
از طرف برادر طایف سیر سیره نوردیده راحت جان
 در ظل عاطفت روان شادمان باشند بعد دعای دراز
 عمر و بر اید قدر که سرمایه انبساط خاطر بر او است یک شوت
 با و درین روز با بار ادم مخیر نماید طلب اینجانب از سر کار
 مهاراجه به او داده بسبب عدم سواری که موجب موفار
 رفتن سواست لید الحاشی بر آنکه اگر حیوان جبر الی سینه
 بروم و طالع از نای تمام خانه بی ناکجا و اول آنی ساید

اجرا بمال برآید و کد لقا است زبانی باید سخت طاری که
اطمان نظری آید آینه اخبار بدست مختار از سروده
خبر آید و ز فرستادن سواری الحافل و سایل خازید الو
بماند لوبی و تا خبر روانه نمایند زیاده دعوات

از دست کدای بی لواند هیچ چرا که لحدق دل دعا کند
از طرف سیره خوردید او را برادر صاحب والا قدر قدر او را
عاجزه و السه و امن دولت که موسسه بدعای جاه و حمت
سجده نبدگی و نیاز کتاب حساب الدعوات کدایش
میدد محروض میدارد و بود و تملقت نامه شفقت انو
رار معانی دل سوخته و نش فکر سر سبز است و عجب خاطر
رنگ لیری خوری تازه بر گرفت بهار پیرای حدیفه در کار
مربع امید هجت جاوید ان کوسه کزین گلشن لوقل
زاده بجای حبه لصلوات جوشش بار در سار و سوابر
معه بهار این ~~میدد~~ امید آید بدیل ساعی بود و تو حمت
شود حرکت صورت حرکت و نایست و استقامت

استقامت

استفاده علمی لیکن این سکنی بی سری سح صر زاز و کسینو
 هیچ اول محصول و ناکر سبی حست سه محسی باید کسید که کت ارد
 که ار بر و مان جو در احسان سبت و سوی عصان سوره
 به اوج رهوان تواند رسید عرض این حفره ابد از لهدر و لهدر
 الوالاتد پیراد از طوت الی **بشیر** آه تا اول روشن طیر کت
 منزل خود شید نظر و امای راز نهان واقف اسرار جان
 سلمه ار جان اضطار اول بقرار که از سر فراق چون مرغ غم
 طمد به یاد دارد چه بر نگار و داستان مالای طاق و پیدان ان
 لکاره افاق که سب در زو امن نمیکند ارد چه سرچ دیده
 بر چه نیست از قسمت ناسار ماست دره و امان گرم کوماه
 نیست امید سهد ار روی این عاجزه حفره غرقی کز عشق
 جدایی را از سوا می فرحت فرای ما و مان با و اداری الباجل براد
 رساسد و از غوطه خواری در نای نا پید انار مهاجرت که بخواره
 دم سمار برانی نمانده و لو **بشد** بی تو جان هو است
 بر لب شوق مکلو کدر ای طلی اصحاب بر روی امید و این مرکز

بدر
 کور
 کور

تخاطر خیز یاد از طوفان شریک

تخاطر خیز یاد از طوفان شریک پرده بسین برخواه جلوت
 کزین بلا استباه دست نخش شکوی عصمت رونق افزای
 دو مان عفت سرور و شاد کام باشند معانه محبت امون
 که بیخمن بر غم اهدن اما بود حیره و هول نمود رنگ لفظ و لال
 از راه سد سکه فرود رفت و عکس خورشید اصفای باطن
 پدید آشت و دل محب منزل می احارانه محمود در حصت
 گرفته بیاید لیکن تا که معامله جنگ به اتصال می براند سان
 اسد عای اجازت روانگی خانه غامد خیدی توقف
 باید و وزید و مضطرباید کردید اس الدمار و در لهاب نهار
 مخرو و ساید مقصود جلوه ظهور میکرد و خاطر خود دارند در صور
 رخصت خوریم رسید و نلی و ستوری حضور شمار
 خوابم طلبید استغیا که پدیدار تو دار و لمن ۴۴
 و لمن و اندومن و ام دو اند و لمن ۴۵ غسان اخبار شب
 اشوان کرامات و رقبه افسد ار با و از طوفان پرده
 و هم صورت کمرن او نار حاتم رطین فیفسان کساحان
 لعل

سلامت پیش ازین از راه نوازش برنشاد شده
 بود که بزکاه شادی و شادمانی مقربان شد بشرط فراغت
 روز کار با خواهم نمود صورت نیست که الحال شاد و نورانی
 بخانه فلانی به اقرار یک برار رو به نور باغبی و از سیر باد
 ما و عا کویان رود کاران و برم اوتار نیز اوست ساخته
 امیدوار است که شریف ارزانی فرمایند و سه انجام
 نمایند بزکاه سری مهالغ که مزین عافیت است او
 عظیم خواهد کردید دور زبان حال سخن سری خواهد
 رسید و اگر العا عافیت کار و بار فراغت نیابند و محکوم
 آمدن خواهند دیدی پانصد رو به رحمت فرمایند که همین
 قدر نقد حس نزد عا کوی موجود است بر طبق اول
 سه انجام شادی نماید و هیچ حرف حکایت بیان
 نباید مدارج دولت و اقبال و ایام و ترمی و نژاد با **از**
کلیت پر و است به مجموعت کفاجل و با سدر میل
 کرماندیمان مهالغ سماندیمان حیدر سلامت بعد

پالاکن خراوان و متکهار بیدان که در پس و لوباد عمل
بهر همه نسبت سکت و ت باوندوی پالهدر و به نیا جزا
کار و بار رسیل داشته و صول نموده به بند بنران خواهند
پر و اخت و بگونه لنگر و ترو و نباد ساخت عترب
ایام شادی خواهم رسید نوعی که هر روز خاطر خواهد بود
پوجه حسن سر انجام خوانم نمود و در اعداد کان رانز و یک
تروالد و اسد و امن عا طفت خود شمارند و همواره
به ارتقام و قایم مطمین دارند خورشید خود و احسان بر

سیوکان نطل آکلن باد از طرف مرید به

صدر نشین سجاده معرفت کوه کترین حرد عبادت
عقد و کشتای غوامض و فایق چهره سمایی شهبود و حقایق
ناصر و معین بریدان سماع عاصیان سدرت سیمای
اعتقاد بر استان سفاعت سوده و طریق انصاف و کلام
طاعت نموده ره کواهی عرض مطارب سیکر و به اشعار
اسماء منبر که از زبان تخریبان بسع رسیده هوا

والله

و ادو و اوقات لیل و نهار را به آنی که اجازت یافته تمکد ابو

35 عنان کشتو و کار بدست احصار ان واقف ایضا در عیب
و آگاه مرصاب لاریب است از فضل و کرم امیدوار است
که این فقیر حقیر در روزه و زاری خاکبایی خویش شرمه نه

اقصاب بدست صدای زنبهای تشنه و مصیبت این
الی لیهیت را که الا لسان مرکب من المطا و الا لسان است

لطل عاطفت پوشند زیاده حدادب **از طرف بنور**

صادق الاعتقاد و اتق الاعتقاد از آنست که محفوظ باشد

و را که باید محظوظ باشند در مفرار که استقامت و ا

بر روز تلاش روی بی الصامت مانند صدف اگر صامت

باشد یک قطره آب بعد سالی کافیت کافیت

له در حقیق ابر صفحه چین بر صغیر و کبیر بطور کرد اینده ناگیر

اوقات معین مبرین سکر و دوس از وقت و سس از

قسمت جلوه ظهور نمیدهد پس عمر عمر را در تلاش معاش

ضایع کردن و در فکر معاد که از فضل رسد او کار و اوقات

مگر خیز را در تلاشش صاحب کردن در فکر سبب اول وصل
ببیند او کاتب عاقل و عاقل بودن بر زبده دانش و روان
و درین و پسندیده خود ندان عین العین نیست لازم که
صابر بر صفا و سبک لاهسان بوده همواره بقدم کوکل ریداری
حادثه استطاعت باید بود و این صحت مستعار را بطبی
نیارل مقصود و مفرد بماند و زبده تا کبد از طرف **سازگار**
احوال صاحب خداوند است پرده کشای صورت
و معنی حیره مای و قالی سحرانی و انای مسکلات قدر دان
عبارت ایل سخن بر باب فن سلمه البه کما بعد تحریر سن
مطمن نبدکی که بر کسین دل عقیدت کزیم مرقم و سکوک
است شکوفت زین و سن ان صدر رسین سبب ممکن
با و بر زوی سعادت قدسوس زبده ازان دارد
که نه نظر قلم و نه سرخ زبان از و اگر راه ذره بر در کلمه
احوان را نمور قدوم سنور زبده عین سبده لواریت
و این همجور صودی و موصول سنوی را بیدیدار افساب

سراسر اوصاف منتشر گردانند غایت سراسر از زری **مصرع**

شایان چه عجب که سوارند که **الله** زیاده احراز و برابر از حد **36**

تا و اجب گنجایشش ندارد و از طرف **استاد** آرد اقبال مند

عالم بقدر فصاحت پسند علم و هنر همواره از نظم و نثر بهره ورند

ورود و مفاد همه محبت نمود که سطر **سید** آید و اوان و سطر طلب

این شتاق بود انشراح بجزیر نبود و تخمیر او در ارضانیه مضمون

خیریت ششگون ارساح کونا کون رو نمود رنگ نوار از سینه

فرد رفت و صفای کجا و باطن جلوه ظهور کردت دور صورت

که مضمون ای امورات فردری غارض ادوات کسب ای کلام

ان از ماس جسم صورتی باعث بمقدور لب **دره بیت**

فالم ای است جان در کوی نیست **الله** خلق را در نمی که جان

در غالب است **الله** این مهور صورت را که حکم فردی **معدود** است

جسم در زمین فرسخ خاطر حقیقت کزین **الکائنات** سمرقند

ایمین نه کھیل علوم و ترقم **خطوط** تا باید پروا خست و ادوات

عمر عزیز را بان **لبنت** نظر مان بی **نیز** صورت حرکات

تغویانند بیاخت و وقت از دست رفته و تیر ارمان حسنه
بیمبگر دوست کدسه خواب و اسوده خیال است
عممت و ان همین دم را که حال است زیاد عمر یاد و
زیاد مبارکینا و تولد فرزند گلشن مراد ان برادر مهربان و حسن
مقصود ان مهربان برادران به اماری ابرغایت بهار سرا
حدائق دوران که سردریان و شکفته و خندان باد
زباغ فضل الهی ندا کوسم گفت اسم لطف و زنده
کل مراد سلفنت لغی نوبهال سر باه اقبال از سلسلای
عصمت بسکوی برادر زاده از چند و بلال انالی و امال از
لکاسا به ان که امید در بجان پیوند و ساعی که راه را سواد
بود و خاطر از بهجت جلوه کرد دید و شور فدم ممنت از دم
سفران نوید طلبت به النوار ساد کای منور کرد و انند عالم عالم
بهار سرات ماره در جوشن اسد و جهان جهان لوای دور
بی اندازه در کوشش شاد روی کار و روم فلک جلاجل
خورشید انداخته از غایت خوری حیوان حرح زده

37
که بهوای زحمت فرای دور دانش غمی خاطر فردستان
کلکل سگفت و عمر و شب خلیال ماه نور با کرده از نهایت
اساطلوعی رقصیده که بسامع افروزی صدای رنگور باراس
دل حماسان بهاران بر ار رمان افریبا گفت هرگاه که بحان
و قیقه کرن و احتر شناسان عین العین رفوم را کجه اش بر
امید کشیدند و تناع بهره مندی و سر بلندی را مبران خرو
سجیدند طلوع سر طالعش جمع خور و دکلان مستحق و بر
خود در خانه عمر و دولت نمکن افتاد الله لها ظهور این کوب
نور دیده دیده و ران و سطوع این انجم انجم افروز کنای
امید و ران را مبارک و میمون کند و در اغوش الفت حور
والدین زبیر ساه ایمانه احسن عمر طبعی بهر در کردانا و
کوکب و دولت و اقبال و شیر جابه و حلال این
سه اسرافضال از سسار و نقلاست ابر و بی همال سلطان
مشال و ترتی و تراید با و نومر سنامه سمنت استمال
در زمان مسرت مال مال نرول انبلی فرمودار معانه

ان این صیورت نایب شاد و گامی بصارت جسم و اهارت
جسم افرد و نه استماع نوید ظهور این ناره کل بهارستان
امیدار غایت خورشیدی نوعی به نونندی بالیده که در زیر
بکلمه و بسامع افروز بر این مزده بیست حاوید از بهایت خور
بسم هم رسیده که دل در قالب عنقری برار بالا کرده جان
بخش جهان ازین این نو با ده ریاض کار ملی به اسم عا
در مهاد غایت پر و راد بل و بهار نشود و کار امت گناد
و بحال رتد کاسر الکلهای مرادات و نرات از دیار
درجات و ایماش کفنه و سمر و اراد
نواب سلطان علی القاب فیاضان امید گاه عالمیان دام
و اجلاذ فدوی خان شارجبه انکسار و سحر و استمان سر اسر
جوینت نیده بوضع صفیان حضور فیض خور میرساند
درین ایام مسرت انعامینت انجام نوید بهجت حاوید طلوع
پیر ایبال و سطوع کوکب اجلاذ فیاضی نوید صاخر اوده بهایون طالع
فروغ بخش ستمندان شمع کردید صدای کوس شادی
دو

دلو از مر به بیاز کبیاوی ارام فلک فرس آبو شمر بر ابره
مرد و سمان از رعایت سرور و سرور شد و سبب سادگی
بدست زکی شادند و حها سان از نهایت انبساط منبسط
گردیده سالی خوشحالی از فضل بر داری آغاز نهادند سمک
ما سبک مالا مال نشاد و ارض با افلاک کریمات کشت
رونق افزای بزم سیر و چیره کشتی شاید مهر فرخنده در مالون
کناد و این احقر در زنده برج دولت و فراز زنده لولای صورت
راه الوار اقتدار روشن برار مصاح خود شید و ماه و کسبه
بهر برار سال این مثال سال برابر بر مای ماه برار سال فایز و اولاد
منشی بلاغت نشان در حفظ و
امان بوده شان و فرحان باشند عرضی نهایت نمود
منضم بر نوید تولد فرزند از چند در ساعت سعید اوتقا
حمید رسید خوشنودی خاطر برار بالا کردیدت خیر سلطان
عبادت زنگین که برگ بر کس لکلهای سادگانی بر سهار لوف
و مانع نظار کبان را به بجهت سرور باره حسن موعظ گردانید

دو هوای فرجت نوای محبت کشتش که در شهبوت فرج ^{بلا}
مخوای مقوم سرت مشحون راحت جان می افزود و غم
دل را کل کل شگفتانند کوس شادی بر بام دوز صدای
خوری ذردا و نسیم بار کباری این جو سحرار بر سود زین
اغار نهاد بر فص محمد فلک رین ساد مای سب از آن کم مرقه
ورسانی از رومندان از عیطای کلهای طلا و این امید چون
سه کلچین شد و نجا جان راه الهام سیم دوز نقد مراد در
سوا سیم گشت ان هوا خواهد بلا اشتباه که بظهور این برده
دلکش مو عود مراعات بودند خلعت دودشاله از کوه کمانه
سرفا رجب و نحوه حده بکنند صلائی یک برار رود به بار کبار
محمد مراد شد متفقا با استغوا اغما و که موه لعود و احساس بنابر
انعام چادمان محل رواه شده خوانند رسانند ایام کجام
بباد خانصاحب استغوا مهران سلاست
تور بن ایام نام فرجام فلانی خانی که از مکان خود رنجور در ایام
آمده بودند نه بد در سر معالی حکمی جادق ماسه ماه میر واحد

ده انبار

دیده اظهار سبحان بنا بر مدافع کویست اختران بصدقه و الصدق
و حجاب معروف است حدار اینجا که ار لعدریا کرید بر می
39 نیست تبار سخ فلان ارین ظلمت کرده دعوات رخت حیات
بر انداخت و در عین جوانی که سره نخل زنده گانی هم بد است
کوس رحلت بسوی سدا ی عدم نواخت نوعی غم عالم
بر پس مانند گدست که چه بر لکار و دیگری ناسف و عالم
بر داسه گشت که چه بر طراد بر سر فرزند آدم چه اید بکنو
از گرش کردن و دن بخیر صر چه حاره وارد و در دار بولون
سوای سکنای چه علاج انصاحب بسم حار به ارادات الهی
دک کر بر بعد رات مامش پی بوده عنان احد سار ار دست
ندیند در ضالها صادر واده بصوری که درین امور فروریست
بر و اند زیاده چه گذارش نمایند

مهربان و دوستان سلامت بوفوع واقع جلد دور و سخن
سایچم سلمه سموز فلانی خان حالی که به اندوه ملال گذشت
دل و اندوس و رین امور نا کر زبان ضعیف البسان

در این غریز از خویش و روح که عادات عوام الناس است بح
بجز نمی آید و اشک سیل سرسک از چشم سار و دیده
هلی اختیار این چون لقا طرباران می براند حکند و چه بسا نو
که مقام لاجازی اولی اختیار است بعد چندی که حکم نمود
و در دریای فکر فرود نم گریه و در آری را محض لاسمع و دیدم
بهر و سکهای اگر اندیم و آن روح پاک را لقا که با او در دم
خدا بس معرفت کنا و باید که انهم پان از طرف این جانب
به نسلی و دلا سالی و استخوان ان رحلت کرن و فلک
ما خوانند پروا خست اگر چه این جسم ماره بمراسم نماند
مال نمی پدید و لیکن محالیه طاعت او اولهاج است
ممانه بند انهم بد او پیر و اختن مراسم و ساواری اولوارم

عکس آری است

خست الوفا ملا و لوما عقده کشتی سده کاران صاحب
امید واران مد ظلم و اجلاز مهر حصر سارند بر مدافع امیر ارض
سراج و تاج سجادت اندورند خدمت سرفراز کرده

سایدید ریافت نارسای این امور و طوری و فوژ کجار
فرمای کامور شده از آنجا که از دست کدای می توانید شرح حرات
صدوق دل دعا کند بدعوات محبت وایت سراسر لغو
دترقیات درجات سوا طلب بید است و لغو و عود منفه
عشره سابع افزونی توید خیرها سفید حضور موقوف
سکنت الحال شد دیدن کار کار اساعدی در ونگار با کار
اسهم دیدن مواید علاوه این مس ازین که بار باب جبا
فیضاب میگرداند از لاد لوار سر کمال السعاب شرح
عرا میاز بیامت و کلمات لطیف ابیات از و طاب
در بر تلخیده سرفه غار به اوج عزت می افزاخت حال که
بحسب ظاهر از قرب سرست و واقفانده علق بحر عشق
حیرت است چه حضور از بار و راه و اگر چه کرده درم از
لطف تو ادم در لطلب است ملل دل بست
من بقیه در بس است زیاده چه
حضرت صاحب ثاب در بر خوش نشانی مطلق سلم الدعا

دست زلفی که بدست صفای این بیدهار سبیده
بیدستباری خلعت بالوح از دست مراض کویندیده
ورودت کردیده و قدم سرخی که در خانه عنایت رونق
افراشته مفلوحش سبکوی برسد آسمان سبده جانی
که ای قسم اعجاز سما در سگال فخری باشد سگ
دسته را چه بدخلت در سایه مکر ما صفای رنده کالما
که از راه نوارش حکم الوالمالی را محالی خواهم شده
مجبور بوده والا چه ممکن که از فرموده حضرت کرم گستر
کالیفت و کادر سر سرورد کوه هر حال امیدوار عفو و لغو
استیجاب سربانی میرسد ار در دید مرا دار و زیاده خد
مرا صاحب بهرمان سلا

بکام برواکی الطوف نیانتر فرستادن مهرست و بهات
تصدیق و واصلیانی گذشته نهضت همانند شده باحال رخ
ایمل نیامده باعث خدمت اینقدر لعاقل و سایل در دست
سالی از دمای ایشان چهل حدیثت باید که در درود تصدیق

۴۱
بر مذهب و بهات و اهل بافی از مسکار بواجبه و در سخط
فانکویان درست کنانیده ارسال حضور بمانند و احوالی
رجوعات رعایا که کدام کدام آمده حاضر شده اند و آنها که
سراخوات از جمله رعیت بری بر دین نهادن از راه کج
فیلوئی همه کری طلبیده باشند اسم باسم سوسد که
مدارک قرار دایمی کرده ستود چاکر با الفعل و ایره دولت
نبد کالغالی متعالی در اینجا مردل اجلال دارند ستمه آنها چقدر
کار دست بر گاه له نوال صاحب سرود کار خوانند شد
عصه بعد خواهد رسید صداقت نیا به فلالی را الصدرازد
که فردا مردن دو ارجام مانده روز بروز وی تار کرده سحر زور
موجودات را در ایام رسانند که خفایق تر که مفصل زبانی
موضوع دارند • سیادت نیا و جماعت
و سکا و میر محمد شاه در حفظ الهی هستند و وی بیست لغت
رویه رسید جای خوب جای گردید که در همه بر کنانت
نصف حرف و وصول شده و ایشان تا حال چهار ای

معمولی باقی نکرده این را چه تصویر نماید لازم آن بود که از
درست رکنات زیاده نکند پس که در رسای جلوه ظهور سیدانو
در باب تحصیل زرد و در تفاوتل کماز می آید مقدمه درست
تا که سال راه رسارد بر زرد بوض و حصول نباید تا که حرف
نصی که چهار برابر در پی می شود و در ترا سال حضور نمایند و
انیده رار رسر کار قط الفیط سیر ستاده باشند در باب
تفاوتل و لایردای خوب است

بیشتر نپاه تهور و سگاه شیخ نورالدین محفوظ باشند عتی
مرسد متفقین بر این است افرط باران که اگر در بات سمار
شده در غایا بسبب غنی رراحت و خوف ادا می
زرد از کرده رسیده اران جا که باطلان رار حمت الهی
گفته اند انشاء الله تعالی خوب خواهد شد و ملاقی حرف
بجمل خواهد آمد لازم است مردمانی را که جانهای امپاد را
آماده و معد در اند بطریق رسر کار باید دانند که خانه
خود درست ساخته اند و سواد و سواد جمع تر در رس

نمانند و آنها بخوف گشته که اگر کند از طلعه سلمی و ولا سلا کند
که ز خلیف مواتق نمده کار کرد خواهد شد که آئینده را الوفا
42 نرد و برع باید نمود که نقصان سرلیف رفع شود و اصنام مانا
کرد و در باب معایله لعلین سمع بلع لکار برده حسب المراطور باید
پروا خست و در در محو حسب کار بله مدی از ز نموده و صل
باید صاحب باقی خلیف را در فضل موت همیده کند
و بر کرد عده مکر دارند خان و نیکان محمد خان

بجاییت باشند لاله فلانی موه نودی سمع دور بر در بر و
کو اعد فهم است در بهات و اهل بانی گشته و فرد افزون در انجام
پانزده روزه رسیدند احوالی بر کنه و سه مدی فصل بود و گدا
اطلاع دست و آره باید که بالفعل نفسی سمع سبال گشته
را بابت خلیف فسط بندی از زمین ازان گنایند چه
تخیل جاری سازند تکویم سمع افاقه و کمی بر چه خواهد شد
تعلیل خواهد اند الحال بر برای مقدم است دست رعایا فرود
که نرد و برع قرار واقع نمایند و در این پیش نهاد خاطر در

حکمت علی زر حریف را با احراراه لفاظا که این باقی
ماند صاحبش و در نزد وسیع رسمی بر فوره نگار باید بود
زیاده تقید نواب مستطاب علی الغاب دام افلا
و احلاله ادب کوشش بجای آورده لغرض برساند از شایسته
شده بود که بدین طبعی تمام بجای کار استعد باشند
ند و حرج مقبول و سخن کرده خواهد شد بر طبق امر قدر از او
از دل و جان حاضر است لیکن مردمان که از دم دم رخص اند
عصه ده ماه نیست هیچ بنامه لطف بدرجه کمال دارند
و سخنانند که روز کار کند است بر دین از فضل و کرم امیدوار
است ~~همچنان~~ آنچه بر کور خاطر عاظم باشد و سخن طاعت
فریم در محبت آنها مقرر کرده و بدو موافق این احوال
خود داشته اوقات بسیار بود و خود شد بنام اب ایصال
از مطلق جاه و جلال لایزال تا بان و در خشان بود

43

زواج صاحب مهربان قدر افزای مقدران مودت الهی

خاندان کبک پرورده حسن زیار
 بسجود نیشتمان سر اسر خود سوره لغزش باریابان تحفل
 فیض شاکل میرساند حسب الارشاد کرامت نیاد رسد دلان
 خاندان محمد آرزو محبت یکبار سوار و رسا و حسن مقدر را رسد
 بود آمده در مکان فلانی مقام نموده امیدوار انسان بوی
 امر شود که از اینجی از قبه همراه خود بملازمیت اکثر حاصلت رساند
 که در محاسن ایشان اعزاز تبار و انجاری اندازد در مابود واجب
 بود بعضی رسانند

عبدالله بن محمد
 صاحب کتاب

سوال مسکند و استنفا میجو ارد
 حد الوعد فلانی بر اینجی موعده سال کبک که سوال جواب
 نشادی بنده زاده خانه فلانی لجه فلانی در پیش بودار با
 بعضی امور است تقریر یافته و سخنان فلانی که از اینجی امکان

بنده اند مقرر شده چنانچه نسبت ملکی و غیره بر طبق اسناد
طرحش نحو شش تمام بعمل نبوده الحال که ایام فریب رسیده
به اغوای فطالی که از عدم لقر نسبت مخالفت فلبی بدل
داشتند و البیر چه لفته در ستاوند که مادر طفل لی لقای است
بسبب یامان را بچول نسبت از سناکت بنده سه با واقف
اند ملکی اکثر مردمان که در آن وقت حاضر بودند سر موجود و اسد
بر سر بر سر صد و تفاسیر کاسر و داشته به شد مهر خود نسبت
سایند که مقرران سفعال شوند و ساد مالی بعمل اید عند ان سر
مشکو که در دو عند الحق مالخر کرد و ماحور

مستحق مهران که مرفوای سداست به اظهار فطالی خان
در یافت شده بود که می مادر طفل لی لکاسیت از سمعی اخبین
حکایت باشناپه بعمل آمده می تحقیقات لفته و سداست
الحال که از چند کس مرماز و ریافت نمودم معلوم شد که
بیشتر سوال جوابات در سه خانم بطور سبب طفل در میان طرد
والصاحب قبول نکردند از بیان مخالفت نسیم و سبب بر باره

و البیر

مخو است که این نسبت هم بر کرد و با هم ما حویص معاندان
از آنجا که نده را در بیج سنج یک و سه نسیب و بمانده لهد الیه
44
میباشد که انصاحب است حکام امور است نشا و بر سر دارند مخلص
در نیار نیست بر ایام سه بوده کرده حوا پیش از ذل و جان
راضی ایم نیار اطلاع تر نوم ساحتیه

رفت و عوالی نیاه مخفوب باشند

موضع فلانی عمل بر کتبه فلانی مصاعف صوبه فلانی بر ابتدا فصل
خریف است که افصلی در وجه بدو معاش فلانی نموده شد
باید که موضع سطور را صرف و تعلق تار الله و اگر دارند و لوب
من الوجوده مزاحم اسوهی شوند و بر سال سید محمد و
لطند تالی الحال در جمع ان در حساب محری و محسوب
خواهد شد محری الباع عوه محرم الحرام سید محری
سماحت نیاه و تورد و سگاه محرم
بخشند در میولایر و ای تو ای بندگان عالی در باب سمانی
موضع فلانی تعلق بر کتبه فلانی بسم فلانی از ابتدای

۱۸
و فصلی است که افضل است از سورت اهدای یافته باید که آن
تجارت نبیاه موضع مشهور را به تعلق و تصرف مشارکند
و اگر دارند و لوحی من الوجوده مراسم و سوره نشوند دریا
تا بیدارند چو در بیان دعا کونان زید الز

پر کینه فلانی بدانند حومت امانت فوجی از بر کینه سطور
بعهد رفعت و عوالمی در نسبت فلانی مقرر و مفوض گشته
باید که رجوع شده حالات محالات من و عن لازم نماید

دور و نحو ای سرکار حاضر شدند سلسل موسی الله اید
رعایا را احسن سلوک خود را فی و ساگرد شده چنان سی
و زود نمایند که ملک حب زمین لایق رعایت افاده

مانند دور سحر و تحصیل حدیث بکار برده که سال سال
انفاد بمابان کرد در سرکار و مثل فصلی طلق طبر
تصرف و حصول آوردند بر کینه زاور ماه بیسکه تا دام اخر سابق

بنا رود با هفت را در نه خود است ناسند و دایمی اسید
بتر کج ساره نخور و الباری عوده مجرم الحرام است انحرانی

45
بسم عر القدر فلانی
در سولا خدمت پیشکار سرکه فلانی لعمده مشار الید مقور نموده
باید که بکار فرمایا بحراستی تمام دار سیده و از خام برفه برفه
و فرافزون هر روز و در سه ماهه دار بر سه ماهه سیدین و پنج
سال تمام و دیگر کواغده موافق صالحه و نیست نموده ارسال
حضور نموده باشند وانی دوری می سید متوجه حضور کراج کوه
در سیر باب یکد و اند کجری فی السابح عده محرم الحرام ۹۰۰

بسم شمس عک ساه بهور و سگاه فلانی

در سولا خدمت دارد علی مکان فلانی لعمده مشار الید مقور نموده
شد باید که بیواریان را از حسن سکوک خود را بی داشته
خیان سحاسی و ترود نمایند که بدین معنی تمام ایستادند و از نزد
افزونی محمول سرکار کرد و کجری فی السابح فلانی شهر فلانی سید

بسم عر القدر فلانی اک خدمت شمس

مکان فلانی لعمده موی الید مقور نموده شد باید که کجری
تمام دار سیده بکار و بار سید کجری سید و سید کرام باشند

و سبب آنکه در ذره و مجموع خرج ما بنوا بر مال و سبب آنکه در دست کرده است
چگونه زمانند و امی و در می نمی کنند متوجه خرج مویس و در پیر باب
تاکید داشتند که رقی الدارح فلانی هم فلانی شد ۱۲
باسم خود که از آن و کدر عمل طرز مسجده و در منزل هم که بنا بر آوردن اجناس
غله و غیره سرکار فلانی از این طرف آمد در وقت و دارند
باید اجماعت محصول و غیره تراجم شده از حد حدود خود
بسلامت و اگر دارند در پیر باب تاکید داشتند که رقی الدارح

فلانی سر فلانی ۱۲ آخری

مواجب است به نام بند درگاه فلانی امیدوار فصل دارم که

آنکه مبلغ سیاه روزه باب بخواد سه چهارم اول از کوی

فلانی کوی و در سفر کار و صول یافته در فصل و وقت خود درم

بنابر آن آنکه بطریق مفصل الوصول نوشته داده شد که

سند باشد ^{مبلغ} خرج رقی الدارح فلانی سر فلانی

سند فلانی ملازم سرکار ام مبلغ سیاه روزه

که گاهی است و خود به پیش خود از کوی فلانی فوجدار برکنه

فلانی

فلانی نوط دار نام است خواه شهر فلانی وصول نامه در تصرف و تصرف
خود اوردیم بیار ان ایچند طبع بطریق واصل الوصول نوشته داده شد
که سند باشد تحریر فی الساریح فلانی شهر فلانی ۹ امحری کرانه

کرانه نام است
یک منزل حویلی کجه و خام موه و الاق و حجره و در و سه در و بوان خانه
و غیره بکرانه مبلغ چهار روزه در ماه از نزد فلانی معرفت فلانی کرانه
در قبض خود اوردیم اقرار آنکه در هر کرانه ماه بماد میداده باشد ایچند
بطریق کرانه نامه نوشته داده شد که سند باشد مبلغ لوله نصف

عنان تحریر فی الساریح فلانی شهر فلانی ۹ امحری

منکه فلانی ایچم چون یکیزل حویلی بکجه و خام موه و الاق و حجره
و دیگر کهر بل و غیره از نزد فلانی بکرانه چهار روزه در قبضه
خود اوردیم اقرار آنکه در هر کرانه ماه مرسانده باشد ایچند
بمیان بیارم بیار ان ایچند طبع بطریق کرانه نامه نوشته داده شد

سند باشد تحریر فی الساریح فلانی منکه فلانی ایچم

چون مبلغ یکصد روزه بطریق تصرف خود اوردیم در و سه در و بوان
از نزد فلانی مهابجن گرفته در تصرف خود اوردیم اقرار آنکه

و در بدلی بخواد او اسمازم نابران احمد علم بطریق محکم کونست

و داده شد در سند باشد کز فی التاریخ ملائی شهر ملائی

۹۱۲ عمر ^{بها} یک سبک بر اردو به که از رد فلالی سبک بخار
بطریق قرص گرفته در کت و تصرف خود در دم و سود سر نهاد

بگردید در نامه مقرر نموده شد ^{لهم} ^{عفا عنه} بحر می التاریخ

ملائی شهر ملائی ۹۱۲ عمر ^{لهم} ^{عفا عنه} ملائی ایم چون

سبک یک بر اردو به بابت و سبک دان ^{لهم} ^{عفا عنه} و اصل از سبک

ملائی دام دام وصول یافته در فیض و تصرف خود در دین مالی الخال

دامی و در می یامنی مانده نابران اینچند علم بطریق فاعل غلطی کونست

و داده شد که سند باشد کز فی التاریخ ملائی شهر ملائی

۹۱۲ عمر ^{لهم} ^{عفا عنه} ملائی ولد فلالی ^{لهم} ^{عفا عنه} چون عمر

را العهده خد سبک کار و عزم کور و شش باشد باید از بخار و بار خوو

شعور و سرگرم باشد ولی رخصت جای تر دو و واکه از بزل

خو و لم نماید نشن کند و اگر کور از بخار و در حد سبک سبک

وضع کرده کفیه دهد کز فی التاریخ ملائی شهر ملائی ۹۱۲ عمر

ن

417

مشک فلاتی ولد فلاتی ملازم سرکار فلاتی ایتم حاضر صاحب اسم
 فلاتی والد فلاتی که در سرکار فلاتی بملاقات فلاتی بمعبده حدیث کبری
 وعیره کور شده مساسم اگر سارا الله بی رحمت جای برود
 حاضر کرده و هم و اگر حاضر کردن موافق از عهده ان جواب گویم
 بیا بران اینچند کله بطریق حاضر صاحب من نوشته داده شد که سینه
 پیشند باشد کرمی اسرار فلاتی شهر فلاتی ۹ اسرار
 مشک فلاتی ایتم چون فلاتی که برین معنوی سینه ناموده
 است بصورت سحران بچکله نوشته میدم که اگر از روی سحر
 و کواهی حری برین اسات سود بدهد در داد اسرارم و معنی قدر
 حرمان سحر کار دهم بنابران اسرار چند کله بطریق بچکله نوشته داده
 که سینه باشد کرمی اسرار فلاتی ۹ اسرار
 باسم فلاتی رمیدار مبلغ بالصدرا دیده سحر حالی مسطر ماه اکبر معرفت
 جماعت دار و در کوی فلاتی فوطه راز و اصل سرکار شد و در سانه
 بجای آمده صاحب علم تمام شد کتاب مجمع الفوائد
 بخط بدخط سپه سبانی بسیر حنی لعل کابینه سر بر باد

دولت فلاتی

کبریا کبریا ملاون حالا در شهر لکنو صورت انجمن انبار کبریا
 شش پروا لیلایوم جمعه صورت شکر ریاضت
 بر که خوانند جمع دعا دارم را که من بند کنگارم

